

38. møde

Fredag den 20. maj 2005 kl. 10.00

Dagsorden

1) Forhandling om redegørelse nr. R 9:

Indenrigs- og sundhedsministerens regionalpolitiske redegørelse 2005.

(Redegørelsen anmeldt 29/4 2005. Redegørelsen givet 29/4 2005. Meddelelse om forhandling 29/4 2005).

2) Forespørgsel nr. F 4:

Forespørgsel til indenrigs- og sundhedsministeren [om en bæredygtig udvikling af landdistrikterne og om kommunalreformens betydning].

Af Kristen Touborg (SF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 2/3 2005. Fremme af forespørgslen vedtaget 10/3 2005).

3) Forespørgsel nr. F 8:

Forespørgsel til indenrigs- og sundhedsministeren [om lokalisering og nedlæggelse af statslige arbejdspladser].

Af Anne Baastrup (SF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 15/3 2005. Fremme af forespørgslen vedtaget 18/3 2005).

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Medlemmer af Folketinget Kristen Touborg (SF), Anne Baastrup (SF) og Ole Sohn (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om borgmestres ekstraintægter i bestyrelser og fra mellemkommunale hverv.

(Beslutningsforslag nr. B 93).

Den første sag på dagsordenen var:

1) Forhandling om redegørelse nr. R 9:

Indenrigs- og sundhedsministerens regionalpolitiske redegørelse 2005.

(Redegørelsen anmeldt 29/4 2005. Redegørelsen givet 29/4 2005. Meddelelse om forhandling 29/4 2005).

Forhandling

Leif Mikkelsen (V):

Vi skal i dag diskutere spørgsmålet om alle elementer i hele landet omkring landdistriktspolitik, regionalpolitik, placering af arbejdspladser osv., og egentlig er der en god sammenhæng i de spørgsmål. Man kan sige, at de hænger uløseligt sammen, og at det er vigtigt at holde sig forskellige elementer for øje, når vi diskuterer det her.

Der er en opdeling i dag, sådan at vi nu først forholder os til den regionalpolitiske redegørelse, som regeringen har lagt frem for Folketinget, og til de elementer, der er deri. De drager jo også paralleller til de to forespørgsler, der er sat på dagsordenen i Folketinget senere på dagen. Men jeg skal prøve at holde mig til redegørelsen i denne omgang.

Nu tror jeg nok, at vi i en sådan diskussion skal være opmærksomme på, at det jo ikke er et mål i sig selv, at alt er ens i et land som Danmark; at der er forskel på land og by; at man faktisk foretager nogle valg som menneske, når man bosætter sig og placerer sig der, hvor man nu gør. At nogle gerne vil bo på landet, andre gerne i byen, ja, det er en menneskeret.

Vi skal erindre, at stavnsbåndet altså er ophævet, så vi har fri bosætningsmulighed. Derfor kan vi også se et bosætningsmønster over et antal år, der gør, at folk flytter sig. Der er det rigtigt, at der er brug for at sætte fokus på de regionale forskelle, der opstår, når nu vi kan konstatere et bosætningsmønster, hvor mennesker rykker sammen og i højere grad bosætter sig i og omkring vore byer. Det er klart, at det giver en regional udvikling, der kan se skæv ud eller påvirke udviklingen og ændre de muligheder, man har som menneske, uanset hvor man bor.

Derfor er det rigtigt at sætte fokus på regional udvikling og se på, om man her fra Folketinget, fra det her hus, kan gøre noget. Men jeg vil gerne understrege, at det ifølge Venstres opfattelse er utrolig vigtigt, at denne, skal vi sige indsats herfra tager afsæt i at styrke de enkelte områder og sikre, at det bliver bæredygtigt, selvbærende;

at den dynamik, der skabes, bliver naturlig i forhold til den egn. Så det er andet og mere end et spørgsmål om, at man blot kan flytte noget ud eller sætte fokus på noget, der er godt ét sted, men som måske ikke passer til andre egne. Der er som sagt forskelle på land og by.

Vi kan altså herfra understøtte de naturlige erhvervsinteresser og erhvervsstyrker, der er i forskellige egne af Danmark, og det er vigtigt. Det er derfor, det er glædeligt at konstatere, at hos dem, der nu får ansvaret i forlængelse af kommunalreformen, er der allerede en optagethed af at komme i gang med vækstforaområdet.

Vi kan konstatere, at der faktisk er signaleret et ønske om at komme i gang før tid. Regioner og kommuner interesserer sig rent faktisk for det her område, inden de overhovedet er skabt, og inden der er lovgivet for, at de er en realitet. Det vil sige, at vi faktisk arbejder med etablering af midlertidige vækstfora, inden kommunalreformen træder i kraft. Det er glædeligt, det er godt, og det er et godt, positivt signal, at der både er kommuner og regioner, der henvender sig om, at man vil i gang.

Kl. 10.05

Der er det vigtigt at erindre med hensyn til disse vækstfora, at der afsættes midler til, at der også bliver det regionale eller det lokale selvstyre på de satsningsområder, man vælger. Det er som bekendt sådan, at den, der har skoen på, bedst ved, hvor den trykker, måske endda er den eneste, der kan mærke, hvor den trykker. Så det er vigtigt, at de, der får ansvaret regionalt, altså er med til at formulere, forme og beslutte de satsninger, der skal gøres præcis i det område.

Der giver denne redegørelse, vi nu har fra regeringen med fokus på det område, et billede af, at der er en forstærket interesse for at udnytte mulighederne i kølvandet på kommunalreformen. Det er i en god gænge, og der er forstærkede muligheder, når regionerne får sig etableret med vækstfora.

Så i Venstre er vi fulde af fortrøstning over, at forlængelsen af denne redegørelse, vedtagelsen af en ny kommunalreform og indarbejdningen af vækstfora kan skabe en god regional udvikling med et Danmark i fin balance i respekt for de forskelle, der er på land og by. Der er frihed til at bosætte sig der, hvor man har lyst, så elementer som uddannelse – hvordan tiltrækker man de unge og holder på dem – er væsentlige spørgsmål, som man må forholde sig til regionalt, hvor man bor, og hvor man har ansvaret.

Derfor er uddannelsespolitik, kulturpolitik og erhvervs politik flere sider af samme sag, som man skal være opmærksom på.

Så i Venstre tager vi denne redegørelse til efterretning og konstaterer, at vi er på rette vej med de tiltag, der dårligt kan vente på de politiske beslutninger, der træffes her i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Venstres ordfører gik forholdsvis let hen over den del af redegørelsen, som meget præcist beskriver, hvordan situationen er i dag, nemlig at indbyggertallet falder i udkantsområderne, og at forskellen uddannelsesmæssigt og på andre områder er stigende i Danmark. Jeg synes, det er vigtigt at understrege, at det er den situation, vi har. Det er jo ikke kun på grund af regeringens politik, men også på grund af den politik, regeringen ikke fører.

Det er f.eks., når man vælger ikke at satse massivt på udbygningen af vedvarende energi, hvor områder som Nordjylland, Lolland-Falster osv. ville kunne nyde meget, meget godt af det i form af at få nogle forskningsbaserede, videns-tunge arbejdspladser, men også i form af at få nogle konkrete arbejdspladser til de mennesker, der har en kortere uddannelse.

Så jeg vil godt spørge Venstres ordfører, om han ikke i lyset af det her måske er enig med mig i, at det var en meget, meget dårlig idé, at man skar så dramatisk ned på bevillingerne til vedvarende energi, da man kom til som regering tilbage i 2002.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Nej, det mener jeg ikke var dårlig politik.

Jeg har lyst til at understrege det, jeg sagde i min tale. Det er utrolig vigtigt, at de tiltag, der sker, har en naturlig placering på den egn, som det nu er.

Det blev sagt, at indbyggertallet falder i bestemte egne af Danmark. Det understregede jeg meget klart. Stavnsbåndet er ophævet, og vi har et bosætningsmønster, som altså etableres af menneskers normale vandring. Jeg mener ikke, at man skal foregøgle i Folketinget, at man kan ændre eller bestemme det. Det er et mønster, vi vil se, og så må vi altså sikre, at der er uddannelse og mulighed for en selv bærende dynamik i det område, det drejer sig om.

Nu kommer vi senere i dag til at diskutere spørgsmålet om statslige arbejdspladser, men

det er forkert at tro, at man ad kunstig vej skal have et særligt område til at fungere. Jeg mener, at meget afhænger af de mennesker, der bor der, og det skal vi holde fast i.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg synes, at hr. Leif Mikkelsen på en meget, meget præcis måde udstiller fattigdommen i det liberalistiske politiske projekt, for det går, som det går, og det kan vi ikke rigtig gøre noget ved, og vi skal have de arbejdspladser, der naturligt passer til egnen.

Men er det ikke sådan, hvis vi nu tager Lolland-Falster og Nordjylland, at så er det arbejdspladser, som lige præcis, hvad angår den arbejdskraft, der er, og i forhold til at sikre en udvidelse af uddannelsesniveaet, ville kunne nyde fantastisk godt af en satsning på vedvarende energi, og at det i øvrigt ville være enormt klogt at gennemføre den satsning?

Er det ikke sådan, at fødevarerproduktion er naturlige elementer i Nordjylland og på Lolland-Falster, og det, man kan konstatere i hvert fald i Nordjylland, er, at så længe man overlader det til de store fødevarermonopoler at stå for den produktion, betyder det, at antallet af arbejdspladser falder i Nordjylland?

Kl. 10.10

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Jeg går da ud fra, at hr. Per Clausen – jeg kan ikke forlange, han hører efter, men alligevel – i alt fald har konstateret, at vækstforpolitikken er en eneste mulighed for, at de, der er i området, kan fokusere og prioritere økonomi til det, der passer til den egn, og at det dermed er regeringens politik, at vi faktisk tror på, at de, der bor der, bedst ved, hvad der skal gøres. Derfor holder vi fast i, at det ikke er en detailbeslutning herfra, der skal bestemme, hvad der skal ske. Så interessen for vækstfora fra kommuner og amter, lang tid før de er skabt, er for mig et signal om, at det er rigtigt placeret.

Indholdet i det foregår lokalt, besluttes lokalt, og dermed tror jeg på, vi vil få at se, at der er gode ideer også i de områder, som måske har lidt under lidt folkelig afvandring, så de får ny energi og nye muligheder.

Hvis vi ellers sikrer en politik i forlængelse af vækstfora med frihed under ansvar og tillid til lokal selvbeslutning, skal det nok gå, og så bliver det godt.

(Kort bemærkning).

Lene Hansen (S):

I regeringens regionalpolitiske redegørelse på side 22 er der nævnt det specielle FIUF-program under EU's strukturfonde. Det er et program, der har til formål at fremme omstilling og udvikling specielt i fiskerisektoren. Fiskerisektoren er jo, som vi ved, en af de mest nødlidende sektorer i Danmark i dag.

Programmet omfattede i 2004 et beløb på 275 mio. kr. Jeg ville høre, om ordføreren vil oplyse om, hvorvidt der i 2005 og 2006 vil være en national medfinansiering til EU's strukturfonde.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Det er meget understreget fra regeringens side, at de midler, der bliver til rådighed fra EU's programmer, som kan støtte regional udvikling, vil blive sikret en medfinansiering, så vi sikrer, at de bliver hjemtaget. Det er et klart signal fra regeringens side. Derfor er svaret ja.

(Kort bemærkning).

Lene Hansen (S):

Vil ordføreren bekræfte, at Danmarks Fiskeriforening er på et forkert spor, når de i et brev til statsministeren af 18. maj forespørger, om det virkelig er sandt, at vi ikke har i sinde at medfinansiere strukturfondsmidlerne hverken i år eller næste år, og at vi derfor kommer til at mangle et beløb på 500 mio. kr. netop i yderområderne i Danmark?

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Jeg kan kun sige, at der er en erklæret politik om, at de fondsmidler, der er til rådighed fra EU til forskellige programmer og til regional udvikling, vil regeringen satse på, således at der er den nødvendige medfinansiering, så disse penge kan hjemtages. Det er et klart politisk signal fra regeringen.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernerens (S):

Når man hører hr. Leif Mikkelsens tale, lyder det, som om hr. Mikkelsen er helt tilfreds med den her redegørelse og ikke i særlig grad har haft ret kritiske briller på.

Det fremgår af redegørelsen, at den statslige beskæftigelse er faldet jævnt over hele landet. Hvordan hænger det sammen med de oplysninger, der ligger i et svar fra finansministeren, som

netop viser, at den statslige beskæftigelse er faldet voldsomt i yderområderne som f.eks. Ærø, Skagen, Tønder, Rudkøbing, Læsø, Lemvig, Randers, Sønderborg, Aabenraa, Samsø og Holstebro, hvor man har et fald, der ligger mellem 58 pct. og 8,6 pct., hvorimod man for hele landet taler om 3,9 pct.?

Synes hr. Leif Mikkelsen, det er betryggende, at man giver oplysning om, at det hele ser ud til at falde ganske jævnt, når der er så store regionale forskelle, som vi kan se her? Er det ikke noget, hr. Mikkelsen har undret sig bare en lille smule over?

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Nu har vi jo en forespørgsel senere i dag, der taler meget om fokusering og placering af statslige arbejdspladser, og derfor vender vi givetvis tilbage til den problemstilling, som hr. Jens Peter Vernersen rejser her.

Virkeligheden er jo, at med den politik, regeringen fører, er der et fald i statslige arbejdspladser. Det er en helt naturlig politik, som er ført, fordi opbremsningen i den offentlige sektor finder sted i staten. Der er en sænkning i den periode, vi nu har haft den borgerlige regering, på ca. 5.000 statsansatte. Samtidig er der sket en stigning i antallet af offentligt ansatte med 14.000. Disse arbejdspladser placeres jo der, hvor mennesker bor. Det er til pasning af vore børn og vore ældre osv. Så det vil sige, at det er en helt naturlig udvikling, hvor man ikke behøver kunstigt at tage stilling til, om man vil flytte noget et bestemt sted hen. Det er ansættelser, der finder sted, hvor mennesker bor.

Kl. 10.15

Endelig en bemærkning til de statslige arbejdspladser, når nu hr. Jens Peter Vernersen gerne vil diskutere det nu. Af ændringen i disse 5.000 er halvdelen jo sket i hovedstadsområdet, så det ser ganske pænt ud. Vi kan forsvare tallet til hver en tid.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S): Jeg ved ikke, om hr. Leif Mikkelsen ikke forstod spørgsmålet. Jeg spurgte, om hr. Leif Mikkelsen var tilfreds med, at man i redegørelsen skriver, at der er sket et jævnt fald i den statslige beskæftigelse. Jeg kan dokumentere med et svar fra finansministeren præcis, hvad jeg fremlagde. Der er tale om, at man f.eks. i Skagen mister 100 arbejdspladser, i Randers 226, at man på Samsø

mister 9,7 pct. Altså meget, meget store regionale fald i beskæftigelsen er der tale om ifølge det svar. Det hænger jo overhovedet ikke sammen med de oplysninger, der gives heri.

Og så synes jeg måske nok, det er lidt let at komme om det ved at sige, at det skal vi diskutere senere. Netop dette spørgsmål om den lige-lige reduktion af de statslige arbejdspladser er et meget stort emne i denne her redegørelse, og derfor synes jeg, at hr. Leif Mikkelsen skulle svare på det spørgsmål, jeg stiller, og svare ordentligt på det.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Jo, nu svarer jeg ordentligt på alle spørgsmål. Men det er selvfølgelig helt afhængigt af, hvem der vurderer, hvad der er ordentligt, og hvad der ikke er. Men virkeligheden er jo, at der i antallet af statslige arbejdspladser er et fald på ca. 5.000 i den tid, vi har haft den borgerlige regering, og hovedparten er sket i hovedstadsområdet. Så findes der enkelte områder, hvor der nu er foretaget en særlig ændring eller justering, og vi vil også se nogle udslag af kommunalstrukturen.

Endelig kunne hr. Jens Peter Vernersen med held se på forsvarsforligets resultater, som vil komme, og som i den grad ændrer på antallet af arbejdspladser også regionalt. Det vil helt indfri hr. Jens Peter Vernersens forventninger om, at der sker en styrkelse af de yderområder i regionerne, som vi her taler om. Der er jo ved at være tal for, hvad det vil betyde af ændringer for området.

Jeg vil ellers fastholde, at redegørelsen ser godt ud, og fremtiden ser godt ud, så hr. Jens Peter Vernersen kan være helt rolig, med denne her regerings politik går det godt.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Hr. Leif Mikkelsen sagde jo i sin tale, at stavnsbåndet er ophævet. Vi har her i Folketinget vedtaget i enighed f.eks. forslag til vedtagelse nr. V-73 af 23. maj 2002, hvor vi pålægger regeringen nogle opgaver. Regeringen er gået ind i det, den har lavet opgaver for at få flere statslige arbejdspladser ude i de tyndtbefolkede områder. Den har lavet publikationer: »Vækst med vilje«, »Danmark i balance«, »Et helt Danmark«, »Vækst, velfærd og fornyelse« og flere. Synes hr. Leif Mikkelsen, at det resultat, der er opnået, er

som der henvises til af den forrige taler, er tilfredsstillende?

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Ja, det er særdeles tilfredsstillende. Med hr. Tofts egne ord er der fokus, og hr. Arne Toft nævner jo en række elementer, som regeringen bruger. Der er fokus på regional udvikling, som jo betyder, at denne opmærksomhed smitter af, og også at de, der har ansvaret lokalt og regionalt, er opmærksomme på, at man selv skal gøre en indsats, og at det, at der er politisk fokus på det, betyder, at der også tages hensyn.

Jeg har også nævnt forsvarsforliget og kommunalreformen. Der er taget betydelige hensyn ved placeringen af en lang række arbejdspladser i kølvandet på det, at vi fik amterne nedlagt og får skabt regioner, hvor der virkelig er taget hensyn til disse regionale hovedstæder. Hvis ellers hr. Arne Toft kan sin geografi, vil han vide, at det ikke er i nogle hverken jyske eller andre hovedstæder, at disse er placeret, men meget regionalt, måske også i forhold til, hvad man kunne forvente.

Der er et politisk fokus på det her område af betydeligt omfang. Så jeg vil bare sige i forlængelse af det, hr. Arne Toft siger, at det er rigtigt, der er god fokus, og det understreger spørgeren jo tydeligt.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Jeg kan give hr. Leif Mikkelsen ret i, at der er skrevet mange ting, men det har ingen effekt haft. Det vises jo også ganske tydeligt i redegørelsen, og det viser også opgørelsen fra Personalestyrelsen om, hvor arbejdspladserne er, og hvor antallet af dem er faldende.

Det, jeg vil spørge hr. Leif Mikkelsen om, er, at hvis nu vi erkender, som hr. Leif Mikkelsen gør i sin tale, at der er områder, som har problemer, vil Venstre så være med til at tilgodese dem områder, som har ringe vækst, som har stor ledighed, som har fraflytning, endnu mere, når vi laver den ny udligningsreform? Vil Venstre det?

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):
Jamén det gør regeringen jo. Jeg kunne måske svagt forestille mig, at hr. Arne Toft har særlig interesse for det nordjyske, jeg ved ikke, om jeg tager fejl, men det kunne tænkes, og det er jo

der, vi simpelt hen har startet det første midlertidige vækstforum. Pengene er afsat, man er i gang, og jeg tror da, at nordjyder er bedst til at finde ud af, hvordan de her penge skal bruges.

Det er et godt eksempel på, at man lever op til, hvad der også blev sagt i valgkampen om, at man ville gøre en særlig indsats for det nordjyske område, som bestemt også er et område, hvor der kan findes eksempler på, at man er trængt. Så det er rettidig omhu. Det er i gang, lang tid før den nye struktur er skabt.

Så hr. Arne Toft burde jo bruge sin spørgetid til måske at rose, at det virkelig sker, og at der er konkrete initiativer, der specielt glæder ham, hver morgen han står op.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Hr. Leif Mikkelsen sagde i sit indlæg noget om naturlige forhold og antydede sådan mere end tydeligt, at det, som Venstre står for, egentlig er, at udviklingen sådan set kører af sig selv. Man må acceptere, at der er dele af landet, der ikke kan få den udvikling og vækst, som andre dele af landet får, og man må indstille sig på, når man bosætter sig nogle steder, at servicen er ringere der osv.

Det forstår jeg ikke helt, for jeg mener, at der i ministerens redegørelse står, at det er vigtigt, at det er hele Danmark, der skal gøres en indsats for. Og der vil jeg gerne spørge hr. Leif Mikkelsen: Er det, som hr. Leif Mikkelsen siger her, udtryk for, at man har taget de dårlige resultater, der er i denne her redegørelse, til efterretning og sagt, at markedsvilkårene bestemmer, hvordan den her udvikling er, og at det er meget begrænset, hvad regeringen kan gøre for at ændre på det?

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Ja, nu må jeg jo rette spørgeren. Jeg har ikke sagt, at der er ringere service, og at det må man acceptere. Jeg har slet ikke engang brugt de ord, så det må være hr. Ole Glahns tolkning af det.

Jeg peger på, at politikken her er, at de satsninger, der skal ske, gerne skulle munde ud i, at områder i højere grad bliver selv bærende, at det bliver naturlig vækst, som bærer sig selv og dermed styrker området, at det er det, der skal være politikken.

Og derfor er det godt med den fokus, der er. Det er godt, at man tager regionalpolitiske hensyn, når man laver store reformer, kommunalre-

formen, forsvarsforliget og andre kan nævnes, men det, der er ideen med vækstfora, er jo præcis, at man skal respektere, at der er forskelle, men at de, der bor lokalt, bedst ved, hvad der skal til lige der. Og derfor bruger vi sådan set pose penge-princippet og spørgsmålet: Hvad har I så af gode ideer?

Jeg brugte faktisk benævnelsen, at den, der har skoen på, faktisk er den eneste, der kan mærke, hvor den trykker. Derfor vil jeg godt holde fast i, at de, der har skoen på og ved, hvor den trykker, faktisk er de, der bor de steder, det drejer sig om, og derfor skal vi måske i mindre grad gøre os kloge ud i detaljen på, hvad der skal ske der.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Nu svarer hr. Leif Mikkelsen på, hvem der har forstand på det her, nemlig de, der bor derude. Men vil hr. Leif Mikkelsen ikke medgive, at det er vigtigt, at vi, når vi netop diskuterer denne her redegørelse, siger, at man fra statens side jo altså også kan påvirke de betingelser, der er derude? Der er nævnt en finansierings- og udligningsreform, som kommer, som er en væsentlig faktor, og som også er en væsentlig faktor for de statslige arbejdspladser. Jeg går da ud fra, at når vi skal drøfte det her i Folketinget, så er det, fordi vi har nogle handlemuligheder, og så er det ikke nok, at de, der er derude, ved, hvor skoen trykker. Når de ved det, ved de netop, at de mangler en opbakning herfra, for udviklingen er gået i retning af centralisering i de senere år, og det kan vel ikke være Venstres politik.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Jeg er uenig i, at man mangler en opbakning herfra. Der er ridset meget op: fokusområder med megen fokus på regional udvikling og vækstfora, som nu er nævnt et antal gange og sikkert bliver nævnt flere gange i løbet af i dag, som er helt afgørende elementer i at sikre.

Så der er ikke nogen laden stå til efter min bedste overbevisning. Jeg mener faktisk, at det er understreget meget tydeligt, at der er fokus på det, at der ofres store anstrengelser, og at man i hver større politisk beslutning er meget opmærksom på de her regionale forskelle, der er i Danmark.

Jeg har ønsket at understrege, at det altså ikke alene er en politisk beslutning fra det her hus, men at de mennesker, der bor der, også har et

selvstændigt ansvar, og at der er forskelle på land og by. Og det er sådan set også det, der afgør, hvor vi måske hver især vælger at bo. Så man skal ikke sige, at alt og alle skal udlignes. Der er faktisk også nogle, der ønsker forskelle, tror jeg.

Jeg mener, at den politik er rigtig: med fokus på området og med tillid til, at man altså også lokalt kan være med til at forme det, der skal være satsningsområderne.

Kl. 10.25

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Jeg vil gerne gribe fat i kapitel 4 i den regionalpolitiske redegørelse med særlige udfordringer og indsatser fra udkantsområder. Det var jo sådan, som hr. Leif Mikkelsen jo ved, at man i 2003 fra regeringens side satte særlig fokus på de egne af Danmark, som ikke rigtig fik del i væksten, hvor der var befolkningstilbagegang og høj arbejdsløshed.

Jeg leder med lys og lygte efter de resultater, der så er kommet af det fokus, som regeringen satte på de udkantsområder for 2 år siden, og jeg kan ikke finde dem. Det må jeg tilstå. Når jeg tager mit eget område, Bornholm, så kan jeg finde et konkret projekt, som man beskriver, en cykel-turismeportal, man har lavet i de seneste 2 år.

Vi er meget glade for at cykle på Bornholm, men jeg tror bare ikke, at det er nok til at ændre udviklingen, og derfor vil jeg spørge hr. Leif Mikkelsen: Hvad er succeskriteriet for Venstre-regeringen i forhold til det her samarbejde her?

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Nu er det jo ganske dejligt at cykle på Bornholm, men jeg vil godt sige til ordføreren, som jo repræsenterer Socialdemokratiet, at når nu at ordføreren mener, at der var så og så store problemer, som regeringen satte fokus på i 2003, så må vi erindre, at de problemer åbenbart må være skabt under tidligere regeringer, hvis de har den karakter. Så hvor var fokus da, hvis nu det billede er rigtigt, som spørgeren peger på, når der allerede på det tidspunkt var så store problemer?

Sådan ændrer landsdele og udvikling sig jo ikke over så kort tid. Nu skal man undlade at rette bager for smed her og konstatere og glæde sig over, at denne regering sætter fokus på området, åbenbart fordi det tidligere er forsømt, for ellers ville problemerne jo ikke opstå.

Altså, målsætningsmønster, egnsudvikling osv. ændrer sig jo ikke på 2 år, hvis ellers hr. Jeppe Kofod kan huske, hvornår det var, Socialdemokratiet mistede regeringsmagten. Så vi må bede om, at vi får proportioner på det her, hvad det er og hvem, der er skyld i hvad.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Jo, jeg kan godt huske, hvornår regeringsmagten skiftede. Jeg kan sige, at fra 2001 til 2003 satte bl.a. den forhenværende Venstreborgmester fokus på regeringens politik ved at konstatere i et brev til regeringen, at man ved den første finanslov, som den borgerlige regering fremlagde, umiddelbart mistede 30 statslige arbejdspladser på Bornholm som følge af den.

Jeg husker udmærket regeringsskiftet og det, der kom i kølvandet på regeringsskiftet. Derfor var det meget relevant, meget relevant, at den nye regering i 2003, 2 år efter at den var kommet til, begyndte at sætte fokus på de her ting her. Hellere for sent end aldrig, kan man sige.

Men det, der er spørgsmålet nu, er: Hvad er resultatet af det regionale vækstsamarbejde? Hvor er det, man kan vise resultaterne? Hvad er der sket? Der er jo ikke sket noget, og derfor synes jeg, det er fint, jeg synes, det er strålende, at man fortsat vil lave regionalt vækstsamarbejde eller regionale vækstfora, som det kommer til at hedde i dag.

Men spørgsmålet er: Hvad er succeskriteriet? Når vi står her næste år, hvor er det så, vi kan sige: Her har regeringen virkelig lykkedes med at vende en udvikling ude i regionerne?

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Jeg tror, at vi vil se fornemme resultater på baggrund af vækstfora og på baggrund af de beslutninger, der træffes i kølvandet på kommunalreform, forsvarsforlig, udligningsreform. Der er masser af politisk fokus præcis på de her problemer. Det er faktisk grundlæggende for regeringens politik, at man er opmærksom på, hvad det betyder for alle egne af Danmark, og derfor er det godt, at der er fokus på det, og det er altså ikke nok, at man en gang imellem tager en debat og siger: Nu skal vi bekymre os om det.

Det, der er det hensigtsmæssige, er præcis det, regeringen gør, at man i hver eneste store beslutning tager de her hensyn og sætter dem i fokus. Det er i det lys, man skal se regeringens bemærkninger om, at vi er opmærksomme på

dem i alle skridt og i alle tiltag. Det er bevist ved kommunalreformen, det er bevist ved forsvarsforliget, så hr. Kofod kan være helt tryk, situationen bedrer sig stille og roligt og bliver langt bedre, end den var under tidligere regeringer, som åbenbart har haft problemer, kan jeg konstatere på spørgeren.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Hr. Leif Mikkelsen svarede hr. Ole Glahn, at det ikke var rigtigt, at hr. Leif Mikkelsen havde sagt, at det vil betyde ringere service. Det tror jeg faktisk er rigtigt. Jeg vil godt støtte ordføreren i, at det ikke var sådan, han sagde. Det, hr. Leif Mikkelsen sagde, er, at der gerne må være forskel på land og by, og så kan man selvfølgelig godt spekulere lidt over, hvad forskellen på de to udsagn så er.

Jeg vil godt have ordføreren til at udtrykke, hvor det slogan, regeringen havde med »Et Danmark i balance«, blev af. Regeringen begyndte sådan set med at sige, at vi skulle have et Danmark i balance. Nu siger ordføreren, at der gerne må være forskel. I hvor vid udstrækning skal den forskel forstås?

Kl. 10.30

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Nu går jeg da ud fra, at hr. Kristen Touborg og jeg kan blive enige om, at der er forskel på land og by, og at vi måske bor steder, hvor vi kan erfare det hver dag, og at vi måske også bor der, fordi vi godt kan lide de forskelle, der er på land og by. Så det med at tro, at der ikke skal være forskelle, er dog en illusion. Det er sådan set en af de betingelser, der er for, at man som menneske kan foretage nogle valg, så det synes jeg er godt og rigtigt.

Danmark i balance: Det er jo altså at skabe muligheder. Jeg vil bare gentage, at det stærkeste fokus jo præcis er på de vækstfora, der nu bliver etableret i kølvandet på kommunalreformen, hvor vi siger: Der er muligheder for alle – kommuner, amter – for at tage hånd om det her og lave en politik på området.

Jeg tror på, vi tror på i Venstre, at det bliver forstærket af, at den kommunedannelse, vi nu har fået, med 98 af slagsen, vil betyde, at enhver kommune i Danmark kommer til at interessere sig for det, fordi man både kommer til at indeholde land og by med de kommunestørrelser, vi

får. Så derfor vil der blive en anderledes fokus derude, hvor det foregår.

Jeg vil godt fastholde, at det ikke alene er et spørgsmål om det her hus, det er i høj grad et spørgsmål om ansvar hos dem, der får ansvaret derude, nemlig kommunalbestyrelser, regionsråd osv., at de interesserer sig for det her og ikke kun og altid spørger om: Hvad kan regeringen gøre, hvad kan Folketinget gøre? Nej, det er også et spørgsmål om: Hvad kan vi gøre? Det er sådan set ikke så ringe at have med i politik.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Hvad kan regeringen gøre, og hvad kan Folketinget gøre? Jamen det ene udelukker vel ikke det andet. Det er vel ikke sådan, at fordi man lægger meget vægt på, at der skal ske noget ude omkring, så indebærer det, at vi herinde ikke skal gøre nogen ting.

Hr. Leif Mikkelsens udsagn om, at der skal være muligheder for alle, får mig til at spørge: Betyder det, at det er ren markedsøkonomi, vi snakker om, at det er markedsvilkår, man kører på? Eller indgår det stadig i regeringens overvejelser, at man måske på et tidspunkt kunne tænke sig at lave en udligningsreform, som kunne være en hjælp til de områder?

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Nu har vi jo en udligningsreform, så jeg går ud fra, at det, spørgeren forestiller sig, er en ny udligningsreform. Der kan jeg sige, at man måske har en svag fornemmelse af, at det ligger i pipelinen. Jeg tror, det er sagt med al tydelighed, at det kommer, så det er der vel ingen grund til at diskutere.

Men til det med, om vi gør noget herfra, og at andre gør noget, vil jeg sige, at jeg faktisk mener, at dagen i dag, redegørelsen, de elementer, jeg har nævnt ved store reformer og beslutninger, alt sammen er tegn på, at man gør noget. Jeg ønsker bare hele tiden at kæde det sammen med, at det ikke kan stå alene.

Det er også derfor, at det med de vækstfora er god politik, at vi siger, at der altså er et ansvar for de regionalpolitikere, lokalpolitikere til også at tage vare på og hånd om egen situation og selv gøre noget og have fokus på, at de altså også har både land og by i deres egn, og hvor der er forskel på, hvad de skal gøre fra område til område. Så hænger det nemlig godt sammen.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Hr. Leif Mikkelsen var inde på, at der ikke var så mange ting, man kunne gøre ved udviklingen, men medgav alligevel, at der kunne være noget på uddannelsesområdet. Nu er det jo et af de områder, hvor regeringen i den korte levetid, den har haft, har formået at spare 4 mia. kr. så-dan bredt ud over det hele. Jeg kan ikke nå at remse dem alle sammen op, men jeg kan sige, at det eneste, man har givet flere penge, er privatskolerne. Det er selvfølgelig en prioritering, men det har kostet de arbejdsløse opkvalificering i områder, hvor der er arbejdspladser, der er blevet nedlagt.

Det, man også har foretaget sig, er, at man har ændret på produktionsskolerens vilkår. Det vil føre til lukning af produktionsskoler i forbindelse med den nye kommunalreform, og jeg tror også, det vil føre til, at en lang række gymnasier i de tyndtbefolkede områder vil dreje nøglen om, fordi der ingen styringsinstrument er fra lokal side til at få ændret på det.

Derfor vil jeg godt høre: Med hensyn til de der vækstfora, som jo er genbrug af penge – det er i hvert fald ikke nye penge, sådan som det er blevet lovet – kunne hr. Leif Mikkelsen ikke bare give to-tre eksempler på, hvad det er, man vil styrke de der yderområder med? Det er jo yderområder, der har tilbagegang inden for landbrug og fiskeri, og når store virksomheder også lukker, er der behov for at der er nye initiativer.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Nu holder spørgeren sig jo ikke til at spørge, men kommer med en række påstande, som så i øvrigt ikke er rigtige, og derfor er det vanskeligt at levere svaret på det.

Hr. Bjarne Laustsen siger, at der er sparet 4 mia. kr. på uddannelse i denne regerings tid. Jeg går ud fra, at hr. Bjarne Laustsen er helt opmærksom på, at med de principper, der ligger omkring finanslove – som Socialdemokratiet jo behændigt indtil nu ikke har valgt at tage så stort medansvar for – foregår der en ren effektiviseringsbesparelse, som lige præcis på uddannelsesområdet hver eneste gang er ført tilbage til uddannelsen. Derfor er det jo simpelt hen ikke rigtigt. Det er præcis et prioriteringsområde; forskning og uddannelse har fået flere penge i den her periode. Og med hensyn til hele forskningsområdet kan det vel i høj grad forventes at

kunne betyde, at også udkantsområder drager nytte af det.

Kl. 10.35

Når jeg peger på uddannelse, er det jo præcis, fordi det er vigtigt, at uddannelsen er inden for en overskuelig afstand for unge mennesker. Det er en betingelse for, at de måske bliver i området, og det er vel den stærkeste ressource. Vi kan flytte rundt med meget økonomi, men den stærkeste ressource er jo mennesker, og det er unge mennesker.

Jeg noterer mig med tilfredshed, at det faktisk er en problemstilling, alle er opmærksomme på, det med at holde på de unge mennesker, så de kan blive i det område og ikke bare flytter i tiden. Så derfor er uddannelse vigtig. Det er jeg helt enig i. Det er også derfor, den her regering har prioriteret det med så mange midler, som den har.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne have lov at vende tilbage til et tidligere spørgsmål, som fru Lene Hansen rejste, og det er spørgsmålet om at hjemtage EU-midler og så have en statslig medfinansiering.

Jeg tror, at hr. Leif Mikkelsen taler imod bedre vidende, for i hvert fald Fødevarerdirektoratet siger, at på den baggrund her, fordi regeringen ikke vil hjemtage alle midlerne, kommer man til at miste 500 mio. kr. Ved hr. Leif Mikkelsen noget, som Fødevarerdirektoratet ikke ved?

En anden ting, der er underlig, er, at det står i regeringsgrundlaget, at regeringen ønsker, at der skal ske fuld hjemtagning af EU-midlerne – det er, når det drejer sig om landbrugsområdet. Jeg har regeringen alvorligt mistænkt for her at excellere i, hvor der er flest stemmer henne, og det må der så åbenbart være i landbruget, for der skal hjemtages fulde midler, men når det drejer sig om fiskeriet, som er et meget mere trængt erhverv, vil man ikke gå ind og hjemtage de midler, således at man kan få lavet en ny udvikling i de her betrængte områder. Det er meget problematisk, vil jeg sige til hr. Leif Mikkelsen.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Jeg konstaterer bare, at lige præcis nu har hr. Bjarne Laustsen jo været så venlig at læne sig op ad regeringsgrundlaget. Det er også et godt element at læne sig op ad, det er ganske klogt, nemlig at man vil prioritere; at der med hensyn til de midler, der er til rådighed i EU, og hvor

der kræves medfinansiering, er en politik om, at det vil vi sikre, for at hjemtage dem. Det er klart, og det er den generelle politik. Derfor går jeg ud fra, at det også er en situation, der gælder de områder, vi taler om her.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Så blev det næsten for fristende ikke at følge op på hr. Bjarne Laustsens og fru Lene Hansens spørgsmål. Jeg tror sådan set ikke, at ordføreren taler mod bedre vidende. Jeg tror sådan set, at ordføreren tror på og er af den opfattelse, at man bør matche de EU-midler, så man også kan hjemtage dem, også på fiskeriområdet.

Derfor vil jeg godt spørge Venstres ordfører: Betyder det, han siger, at han under alle omstændigheder vil støtte os andre i, at sådan skal det være, hvis det er sådan, at han skulle gå hen at have taget fejl, og at regeringen heller ikke på det her felt opfører sig så klogt, som hr. Leif Mikkelsen tror og håber og synes de skal gøre?

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Nu mener jeg generelt, at regeringen opfører sig klogt og på alle områder fint, og jeg konstaterer, at der er en generel politik om, at man vil arbejde for at hjemtage de EU-midler, der bliver til rådighed, og der, hvor der kræves medfinansiering, vil man tilstræbe det. Det er noteret. Derfor ser jeg gerne, at de omfatter de områder, hvor det er naturligt, og jeg går ud fra, at det er det, der er grundlaget for meldingen i regeringsgrundlaget, altså at der, hvor det er hensigtsmæssigt, gør man det. Så det må afprøves.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Det bekymrer mig en lille smule, at jeg synes, hr. Leif Mikkelsens ordvalg ligesom har ændret sig fra den første besvarelse til fru Lene Hansen, som var fast, klar, uden mulighed for at fortolke: Regeringens politik er, at vi matcher de midler, at vi hjemtager dem, og at vi sørger for, at de kommer til at gøre gavn der, hvor de skal være.

Man kan jo bruge sådan en debat her til meget snak, men realiteterne er jo trods alt dem, der tæller bagefter, og det er derfor jeg sådan går lidt mere kontant til hr. Leif Mikkelsen.

Kan vi ikke lave en alliance om, at uanset hvad regeringen foretager sig her, vil hr. Leif Mikkelsen være med til, og i Venstres folketingsgruppe gøre sit til, at vi får løst det her problem,

så de midler, der ligger i EU, som kun kan hjemtages, hvis den danske stat også kommer med sin andel, er noget, vi i fællesskab vil sørge for kommer til at ske, og at hr. Leif Mikkelsen vil stå sammen med os andre for at få presset regeringen til at opføre sig klogt, hvis det er sådan, at det imod hr. Leif Mikkelsens forventning ikke skulle være sket?

Det kan være, vi har forskellige forventninger.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Om fornuftige ting står jeg gerne sammen med hr. Ole Stavad, men der er sikkert grund til at tænke sig meget godt om, inden man nu tror, at der er nogen særlig fremdrift.

Kl. 10.40

Jeg har peget på, at regeringen har klare udmeldinger om, at man har en politik, der siger, at der, hvor der er EU-midler at hjemtage, vil man fastholde den politik, at når der kræves medfinansiering, vil man skaffe disse midler.

Det er spørgeren, der taler specifikt om fiskeri, det er ikke mig. Jeg siger bare, at det er regeringens politik, det står i regeringsgrundlaget, uden at det skal udmøntes på enkeltområder. Det er regeringens politik, og den vil blive forfulgt.

Formanden:

Vi har nu afviklet 18 korte bemærkninger, og jeg siger tak til hr. Leif Mikkelsen. Så går vi videre i ordførerrækken til hr. Jens Peter Vernersen.

Jens Peter Vernersen (S):

Det var jo ganske vanskeligt at få et helt endegyldigt svar fra hr. Leif Mikkelsen i den sag om hjemtagelse af EU-midler, men det er jo sådan, at ministeren senere skal besvare spørgsmål på det her område, og jeg er helt sikker på, at ministeren så også vil give et helt bindende tilsagn om, at man vil sikre, at disse EU-midler på fiskeriområder bliver hjemtaget. Det må man forvente, alt andet er jo sådan set det glade vanvid.

I politik kan man vente på, at det sker, eller også kan man påvirke udviklingen. Jeg sad og tænkte på under den forrige talers indlæg, at i Venstre venter man på, at det sker, og så mener man, at så går det hele nok. Jeg synes, det er langt vigtigere, at man forsøger at påvirke udviklingen.

Som aftalt har regeringen udarbejdet den årlige regionalpolitiske redegørelse, som skal give

et overblik over den regionale udvikling. Spørgsmålet er så, om den redegørelse gør det, eller det mest er fine ord.

Det, som er afgørende, er, om vi med de beslutninger, der træffes her i Folketinget, sikrer, at hele landet udvikler sig med lige muligheder for borgerne, uanset om man bor i en storby eller i et udkantsområde. Eller sker der det, at vi rent faktisk ser en skævvridning af landet?

Læser man ukritisk regeringens redegørelse – og det synes jeg måske nok jeg havde på fornemmelsen at hr. Leif Mikkelsen havde gjort – tegnes der et billede, som er langt mere positivt end virkeligheden.

I redegørelsen nævner man bl.a., at man satser på fødevareforskningen, og jeg tror, det må undre de folk, der arbejder på det område, idet de lige præcis nu står i den situation, at omkring 120 medarbejdere skal opsiges inden for fødevarerforskningen, som jo er noget, der har helt afgørende betydning. Men her lægger man det frem som et eller andet, regeringen har gjort et stort nummer ud af. Det hænger ikke alt for godt sammen.

Hen over foråret har den statslige beskæftigelse jo været meget diskuteret. I den regionale redegørelse for 2005 vælger regeringen alene at opgøre beskæftigelsen efter Danmarks Statistik, der jo ikke er opdateret til dato. I redegørelsen for 2004 havde man et ganske stort afsnit, hvor Personalestyrelsen opgjorde beskæftigelsen helt up to date. Det har man udeladt her, og det kan man godt undre sig over. Jeg synes, at ministeren burde svare på, hvorfor man har taget disse oplysninger ud af den regionalpolitiske redegørelse her fra 2005. Det betyder jo netop, at vi ikke får et retvisende billede af, hvordan den statslige beskæftigelse er faldet.

For det, man skriver i den regionalpolitiske redegørelse, er jo, at faldet er sket jævnt over hele landet, og at det største fald er sket i København. Men går man ned og ser på, hvordan virkeligheden er, og spørger, om de oplysninger nu kan være korrekte, så ser det jo ikke ud til at være tilfældet.

Finansministeren har været så venlig at oversende Personalestyrelsens tal her til Folketinget, og der kan man se, at reduktionen af statsansatte rammer ufattelig skævt og netop hårdest i de svageste regioner: Ærø 51 personer eller 58 pct., Skagen 100 personer, Tønder, Rudkøbing, Læsø, Lemvig osv. osv. Faldet sker altså først og fremmest i disse udkantsregioner, hvor man har store problemer. Det skjuler man totalt i den redegø-

relse, der er fremlagt her fra Folketinget. Det synes jeg ikke klæder ministeren, at man på den måde holder oplysninger væk.

Det fremgår også af redegørelsen – jeg ved ikke, om det skulle være en hilsen til Holstebro – at der var sket en stigning i den statslige beskæftigelse. Ser man på Personalestyrelsens tal, er der rent faktisk sket et fald. Altså heller ingen sammenhæng her mellem redegørelsens og Personalestyrelsens oplysninger. Det kunne måske være derfor, at regeringen har valgt netop at fjerne disse oplysninger fra den regionalpolitiske redegørelse. Det ser bestemt ikke ordentligt ud, at man på den måde uden videre fjerner oplysninger, som kunne være vigtige i forbindelse med at se den ganske sammenhæng i, hvordan det er gået med den statslige beskæftigelse.

KL 10.45

Jeg synes, det er vigtigt, når vi får en ny redegørelse, at vi får en nøje oversigt over, hvor det præcist er, faldet sker i beskæftigelsen. Jeg synes med det, der er sket i forbindelse med den her redegørelse, at ministeren skulle sende nye tal over, sådan at der blev tale om en komplet redegørelse og ikke sådan en redegørelse, som der er taget tre sider ud af i forhold til den fra sidste år.

Uanset regeringens mange fine ord i redegørelsen er der fortsat mange regioner, der kæmper for at sikre udviklingen. Den kamp bliver altså ikke mindre under det nye vilkår, der hedder kommunalreformen. Her er det udkantsregioner, der skal kæmpe for overlevelse og udvikling, men det kommer vi nærmere ind på i den næste forespørgsel.

Mellemregionerne bør i en fremtid med centralisering have nye og forbedrede muligheder for at forme uddannelsesinstitutioner. Man bør også have mulighed for at tage nogle uddannelser fra universiteter og ingeniørskoler osv., så man simpelt hen får lagt undervisning ud til disse mellemregioners tekniske skoler og erhvervsskoler osv. Det vil der være behov for, sådan at hvis man har brug for et uddannelsesforløb i Sønderjylland, i Nordjylland, eller hvor det nu er, så skal man kunne flytte uddannelsen over på lokale uddannelsesinstitutioner fra ingeniørskoler og fra universiteter osv. Det tror jeg er helt afgørende, hvis man skal sikre den fremtidige uddannelse.

Jeg tror også, når man skal se på det her, at det er langt vigtigere at påvirke udviklingen. Det, vi så, var netop, at vi påvirkede udviklingen inden for vindmølleindustrien. Den voksede og voksede og voksede, og der er kommet

flere tusind i beskæftigelse på det område. Men det kom ikke kun til gavn i det område, hvor vindmølleindustrien oprindeligt lå. Det betød også, at arbejdspladser flyttede til Lolland, og at man fik mange nye job der. Derfor var det en katastrofe og en skandale, at regeringen som noget af det første ændrede disse regler for tilskud til vindmølleindustrien, sådan at de vindmølleparke, der var planlagt opført på Horns Rev, blev sat i stå. Hele området for den vedvarende energi fik et slip på 2 år, hvor der ikke skete noget som helst og man så et fald i beskæftigelsen.

Hvis man virkelig gør noget på sådan et område, er det noget, der virkelig virker i regionalpolitikken. Det ville have været noget helt andet, hvis man i den her regionalpolitiske redegørelse kunne have skrevet: Vi har udviklet nye arbejdspladser inden for vedvarende energi-området, som også kommer regionerne til gavn. Men det kan man ikke skrive i en redegørelse, for sådan har man ikke gjort. Det er det, der virkelig er problematisk.

Som sagt synes jeg, at der er ufatteligt meget løst krudt i den her redegørelse, og jeg synes, man kunne gøre meget mere end det, man gør. Jeg synes som sagt også, at det er dybt problematisk, at man tager afsnit ud og skaber et fejlagtigt billede af, hvordan afviklingen af de statslige arbejdspladser er sket, fordi det viser sig – når man går i dybden med det og analyserer tallene – at det netop er regionerne, der har tabt de statslige arbejdspladser. Det synes jeg altså at ministeren skulle have fortalt Folketinget. Jeg synes ikke, det er rimeligt, at vi skal bruge vores tid på at finde disse oplysninger frem via finansministeren osv. Det ville have været en fair måde, ministeren havde arbejdet på, hvis ministeren havde sagt det.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu er jeg meget enig i det, der var hr. Jens Peter Vernersens udgangspunkt, nemlig at i Folketinget beskæftiger vi os med at lave politik med henblik på at påvirke udviklingen snarere end med at referere til, at udviklingen bare går sin gang.

Jeg har en enkelt, sådan lidt konkret sag, som jeg godt vil spørge hr. Jens Peter Vernersen om. En række af de arbejdspladser, der forsvinder fra nogle af regionerne, gør det på baggrund af private virksomheders beslutning. I Nordjylland har vi set, hvordan Danish Crowns beslutning om at flytte eller lukke et slagteri i Hjørring

får meget alvorlige konsekvenser. Nu er der gudskelov sket det i Hjørring, at det er faktisk er lykket at samle en gruppe mennesker, der godt vil investere i en fortsat fødevarerproduktion i det gamle slagteri.

Men så kommer problemet, for vil Danish Crown så sælge slagteriet til dem, der følger efter? Der har de sådan nølet lidt, og der vil jeg godt spørge hr. Jens Peter Verner, om Socialdemokratiet vil være med til at stramme op på den monopollovgivning, der er i dag, sådan at vi kan tvinge Danish Crown til at sælge de fabriksanlæg, som de ikke ønsker at benytte mere.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Vi synes, at det er meget problematisk, når monopolniggende virksomheder får en størrelse, som vi har set det både med Arla og med Danish Crown, hvor de bliver fuldstændig enerådende på markedet. Det er aldrig godt med monopoler, der får den størrelse.

Kl. 10.50

I øjeblikket ser vi faktisk, at man nede i Struer også har et slagteri, som har stået tomt, og som man er tvunget til at sælge. Det har været Konkurrencestyrelsen, der har grebet ind, fordi der netop skulle være konkurrence på området. Jeg tror, det er vigtigt, at disse konkurrencevilkår er til stede, og derfor er det selvfølgelig vigtigt, at vi også har en konkurrencelovgivning, så Konkurrencestyrelsen kan gribe ind, hvis konkurrencen bliver sat ud af kraft.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg opfatter det i hvert fald på den måde, at hr. Jens Peter Verner er indstillet på, og det er Socialdemokratiet også, at se på lovgivningen og særlig se på den, hvis det viser sig, at Danish Crown faktisk forhindrer, at der videreføres en fødevareraktivitet i Hjørring, hvad noget desværre kunne tyde på, at de er indstillet på at gøre. I den sag støttes vi også af justitsministeren, som er folketingsmedlem valgt i Nordjylland, og som klart har sagt, at hun ikke kan acceptere det. Hvilke konsekvenser hun så drager, må tiden vise.

Det andet, jeg vil spørge hr. Jens Peter Verner om, er så: Er Socialdemokratiet enig i, at det kunne være en god idé, når man snakker om den offentlige indkøbspolitik, at give forbedrede muligheder for, at man også kan tage miljømæssige hensyn, når man køber ind? Det betyder

bl.a., at man kan tage hensyn til, hvor langt de produkter, man køber, skal transporteres, for hvis man kunne tage det hensyn, ville det også give en mulighed for at gavne den lokale produktion.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Vi er faktisk uenige med fødevarerministeren, når han har sagt, at markedet nok skal sørge for, at det hele går, som det skal, f.eks. vedrørende afsætning af økologiske produktioner. Vi tror, det er vigtigt, at man også gør en ekstra indsats for markedsføring – også en langt større indsats end det, der gøres nu. Vi tror faktisk, det er helt afgørende.

Vi har jo ikke samme mening, som vi har hørt fødevarerministeren give udtryk for, nemlig at markedet nok skal ordne det hele. Det var i øvrigt også det, som virkelig gik igennem i den ordførertale, der blev holdt af hr. Leif Mikkelsen: Det hele ordner nok sig selv, vi skal bare sætte os stille og roligt ned og vente, og så går det nok endda. Det er ikke det, vi tror på. Vi tror sådan set, at vi er valgt for at påvirke udviklingen herindefra. Det gælder også på det her område.

(Kort bemærkning).

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg har et spørgsmål til ordføreren, og det drejer sig om det, ordføreren startede med i sit indlæg om, at man kunne vente på, at tingene kunne ske, eller at man selv kunne prøve at gøre noget aktivt for, at det kunne ske. Der kunne jeg da godt tænke mig at stille ordføreren et spørgsmål om de 10 år, som ordføreren eget parti, Socialdemokraterne, har haft magten: Hvor består forskellen på den måde, man betjener yderdistrikterne på i dag og dengang, hvor Socialdemokraterne havde flertallet til at gennemføre en forbedret regional distriktspolitik?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Jeg er rigtig glad for, at det spørgsmål bliver stillet, for det giver mig lejlighed til at ridse op, hvad der rent faktisk skete under den socialdemokratiske ledede regering.

Jeg tror også, man i Dansk Folkeparti er klar over, at vi da fik en beskæftigelsesudvikling på 200.000 nye arbejdspladser. To tredjedele af disse 200.000 nye arbejdspladser, der blev skabt under Nyrupregeringen, var private arbejdspladser. En meget stor del af disse arbejdspladser blev

netop skabt inden på området for vedvarende energi: solenergi, vindmøller osv. Det var i tusindvis af arbejdspladser.

Det første, regeringen gjorde, da den kom til, var at fjerne tilskuddene til f.eks. solenergi, og det betød, at de fabrikker, som var langt, langt fremme i deres udvikling af den energiform, lukkede. Det var det første, der skete. Der kan man virkelig se forskellen på en aktiv erhvervs-politik, hvor man understøtter, og en erhvervs-politik, hvor man siger, at det hele nok går af sig selv. Ja, det gør det. Så lukker det ned, og det var det, vi så.

(Kort bemærkning).

Hans Kristian Skibby (DF):

Man kan jo diskutere, hvor meget svar der var i det helt konkret om de initiativer og de ting, der blev gennemtrumfet af den daværende regering. Det kan man altid have en holdning til.

Men jeg vil da gerne spørge ordføreren: Er ordføreren ikke enig i, at det der med de 200.000 job, som blev skabt under den socialdemokratiske ledede regering, primært blev skabt på grundlag af høje dollarkurser, lave energipriser på verdensplan og renteudviklingen generelt i hele Europa og andre steder, hvilket gjorde, at man havde mange flere penge frigjort på verdensmarkedet til at investere i dansk produktion og udvikling?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Jeg tror faktisk, at hr. Skibby udmærket ved, at i starten af Nyrupregeringens tid var der faktisk et modløb i landene omkring os, så det var altså ganske vanskelige tider, men det lykkedes rent faktisk at få vendt den udvikling, så disse mange job blev skabt.

Kl. 10.55

Man kan selvfølgelig undre sig over, at det så er lykkedes i løbet af ganske kort tid og med Dansk Folkepartis støtte at føre en politik, der betyder, at man har mistet i størrelsesordenen 50.000 arbejdspladser. Nogle af de mistede job skyldes fuldstændig plager, man selv har skabt. F.eks. nævnte jeg vindmølleindustrien, hvor de straks mistede arbejdspladser, fordi man sagde: Vi lukker projektet på Horns Rev. Hvis man tager sådan et område som solenergi, som masser af mennesker investerede i, fordi de ville opvarme deres vand via solenergi: Der lukkede man ned, og det var alt sammen med bidrag fra Dansk Folkeparti.

Det synes jeg at måske hr. Skibby skulle tænke lidt på, for det er nemlig et holdningsspørgsmål, om man vil føre en politik, hvor man lukker de virksomheder, eller om man vil føre en politik, hvor de får mulighed for at bestå. Der har hr. Skibby netop præsenteret sin holdning og bidraget til, at de bliver lukket.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Nu hørte vi Enhedslistens interesse for monopoler og store virksomheder, og egentlig er der et spørgsmål til Socialdemokratiet, som jeg stadig væk savner svaret på. Ifølge Enhedslisten er man sådan set klar til at tvinge Danish Crown til i givet fald at afstå dele af sin virksomhed, fordi man nu var så bekymrede, og så fik vi sådan en gang men-men-bekymring fra Socialdemokratiet osv.

Jeg synes, Socialdemokratiet skylder både os herinde og andre undrende et klart svar: Er Socialdemokratiet enige i sådan en politik og i, at det vil være rigtigt for at gøre noget ved den bekymring, Socialdemokratiet selv har, eller er det bare noget snak, snak, snak?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Jeg ved ikke, om hr. Leif Mikkelsen er klar over det, men hvis man diskuterer spørgsmålet om sammenlægninger og monopoler, så tror jeg faktisk – og det ved jeg faktisk helt konkret – at et selskab som Arla, da det indgik i den sidste fusion med Kløvermælk og faktisk stort set fjernede konkurrencen en på mælke markedet i det her land, er helt på det rene med, at det måske ikke var kloget at indgå i den sidste fusion, som man gjorde. Jeg ved ikke, om hr. Leif Mikkelsen synes, at disse meget, meget store monopoler er til gavn.

Det, som vi ser netop nu her med sådan et monopol, er, at en række af arbejdspladserne faktisk også flyttes ud af landet. Det er det, der sker i øjeblikket, og det synes jeg er ganske problematisk.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Vi fik så en gang lige gyldig snak mere.

Jeg har sådan et ret konkret spørgsmål: Hvis nu Socialdemokratiets bekymring er så udtalt på det her område, som hr. Jens Peter Verner giver udtryk for, og det ikke er godt for landet, og hvad ved jeg, er det så socialdemokratisk politik

at gribe ind over for den slags ting og dermed bestemme, hvordan virksomhedsstrukturen skal være i Danmark? Er det socialdemokratisk politik? Vil man gøre noget ved det, eller er det bare noget snak?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Det har vi rent faktisk gjort.

Hvis vi tager det andet eksempel med slagteriet, der lukkede i Struer, så var det mig bekendt Konkurrencestyrelsen, der sagde, at Danish Crown fjernede konkurrencen på området, og så tvang den rent faktisk Danish Crown til at sælge slagsteriet. Det er altså sket under denne regerings tid, så jeg går også ud fra, at hr. Leif Mikselsens parti mener, at det er et problem, hvis konkurrencen bliver sat fuldstændig ud af kraft. Det er i hvert fald sket i denne regerings tid.

Formanden:

Tak til hr. Jens Peter Verner. Og så er det hr. Hans Kristian Skibby som ordfører.

Hans Kristian Skibby (DF):

Som nævnt i indledningen til regeringens regionalpolitiske redegørelse 2005 har man siden regeringsskiftet i 2001 fremsendt en årlig redegørelse til Folketinget med en konkretiseret vurdering af situationen og udviklingsmulighederne i de enkelte danske regioner, herunder specielt vilkårene i de danske yderdistrikter.

Dansk Folkeparti bifalder dette initiativ og mener klart, at Folketinget via en årlig redegørelse til stadighed opnår de bedste forudsætninger for at følge udviklingen på godt og ondt.

Dansk Folkeparti finder det af stor betydning, at vi har politisk fokus på emnet, bl.a. ved til stadighed at analysere udviklingen inden for eksempelvis befolkningsudvikling, beskæftigelses-situationen, indkomstudvikling, lokaliseringen af statslige arbejdspladser og de enkelte regioners konkurrenceevne set i forhold til hinanden.

Til trods for at regeringen efter det seneste folketingsvalg valgte at udelukke Dansk Folkeparti fra direkte indflydelse på valgperiodens regeringsgrundlag, vil vi alligevel complimentere regeringen for, at den i det fremlagte regeringsgrundlag har valgt at sætte øget fokus på den fortsatte regionale udvikling.

Dansk Folkeparti anerkender, at den regionale forskellighed på visse områder desværre er meget svær at ændre set i relation til eksempelvis virksomhedernes konkurrenceevne ud fra

logistiske betragtninger om transportadgange og tilgængeligheden af veluddannet arbejdskraft og infrastruktur generelt.

Kl. 11.00

Men Dansk Folkeparti mener samtidig, at Folketinget skal gøre, hvad man kan for at støtte og hjælpe de danske yderdistrikter. Således er det glædeligt, at regeringen nu udarbejder en ambitiøs samlet og flerårig national strategi, som skal skubbe på for den rigtige udvikling.

Ligeledes hilser Dansk Folkeparti det velkomne, at regeringen nedsætter et regionalpolitisk ministerudvalg, som primært får til opgave at koordinere og følge op på de enkelte delinitiativer.

Dansk Folkeparti vil nu frabede sig ligefrem at være hurra- og hallelujastøtte for denne del af regeringens initiativ. Lad mig i den forbindelse understrege, at de fromme løfter og flotte initiativer på ingen måde er nok i sig selv. Således ser vi i Dansk Folkeparti frem til de næste års redegørelser på området, for der skal ske noget.

Det er vigtigt, at der bliver sat yderligere skub i den rigtige udvikling. Specielt vil vi fra Dansk Folkepartis side følge udviklingen nøje, når det gælder fremtidig udvikling af de enkelte områders evne til at tilbyde gode job og uddannelser til de unge og de nye på arbejdsmarkedet.

Vi vil også have fokus på områdernes evne til at tiltrække og fastholde indbyggere, og endelig vil vi have fokus på områdernes evne til at udvikle og stimulere det lokale erhvervsliv.

Som det fremgår af redegørelsen, er den danske befolknings uddannelsesniveau generelt blevet højere over de seneste årtier, men ikke overraskende har der været en forholdsvis bedre udvikling, jo nærmere man kommer på de danske storbyområder.

Men positivt er det, at de regionale forskelligheder er relativt beskedne i Danmark, hvis man sammenligner med andre lande omkring os. Dette faktum vidner klart om, at det er muligt at minimere de regionale forskelligheder, såfremt der er politisk vilje og styrke til at støtte de initiativer, der fremmer sagen.

Dansk Folkeparti er af den overbevisning, at den bedste succes skabes på dette område, ved at nye initiativer kommer fra lokalpolitisk side. Lokalpolitisk forankring giver nemlig ejerskab og ansvarsfølelse, så man lokalt gør sit yderste for at skubbe udviklingen i den rigtige retning.

Med det nye kommunale landkort, hvor der ser ud til at blive 98 kommuner i Danmark, mener Dansk Folkeparti, at de geografisk og ind-

byggermæssigt større kommuner vil blive bedre i stand til at fokusere på helhed og fælles styrke, ikke mindst i de nye kommuner, hvor landområder bliver nye dele af købstæder og mere indbyggertunge områder.

Dansk Folkeparti er ikke ligefrem begejstret for de fem nye regioner, som skyder op i forbindelse med nedlæggelsen af amterne, men skal jeg ligefrem komme med en positiv kommentar om de nye regioners tilblivelse, må det absolut være, at man ad den vej kan motivere til øget dialog og udviklingsvilje på kryds og tværs af de gamle amtsgrænser. Sådanne samarbejder har tidligere vist positive resultater, f.eks. dannelsen af Syddansk Universitet, hvor Fyn og de syd- og sønderjyske amter stod sammen om at tilbyde konkurrencedygtige uddannelser for de studerende i området.

Som det nævnes i redegørelsen, stod regeringen i 2003-04 bag en undersøgelse af de enkelte regioners evne til eller mulighed for at skabe vækst. Ikke overraskende viste der sig store forskelle i evnen hertil, da mange faktorer spiller ind. I den pågældende undersøgelse fandt man frem til, at omkring 70 pct. af vækstforskellene i de forskellige områder i Danmark skyldes de tre såkaldte vækstdrivere: de menneskelige ressourcer, iværksættereri og evnen til innovation.

Primært den sidste vækstdriver, innovation, synes jeg er værd at hæfte sig ved. Innovation menes at være den samlede evne til ikke bare at kunne konkretisere og komme med gode nye ideer og tiltag til produkter og andre ting, men også evnen til at sørge for finansiering, effektivisering og projektudførelse i praksis. Samlet set viser innovation sin berettigelse, og Dansk Folkeparti er af den opfattelse, at vi i hele landet bør forsøge at hjælpe de parter, som arbejder med udvikling og videndeling i Danmark, med en forståelse af innovation.

Ikke overraskende har regeringens intentioner om udflytning af statslige arbejdspladser fyldt meget i den politiske debat, og det er ikke uden grund. Gennem flere år har man efterspurgt en mere ligelig fordeling af de statslige arbejdspladser, men mange forslag er blevet skudt ned, lige så hurtigt som de kom op, med udgangspunkt i opgavevaretagelse og helhedsbetragtninger.

Dansk Folkeparti har stor forståelse for den samlede helhedsbetragtning, men vil meget gerne være med til at arbejde aktivt for, at flere offentlige arbejdspladser bliver placeret uden for hovedstaden. F.eks. har jeg personligt aldrig

kunnet forstå, hvorfor Vejdirektoratet skal ligge så centralt.

Kl. 11.05

Vi anerkender problematikken, men vil alligevel notere os, at følgende aftaler om udflytning af job er på plads. Det er, som nævnt i redegørelsen, Sikkerhedsstyrelsen, der kom til Esbjerg med 79 stillinger, og Styrelsen for Social Service, der kom til Odense med i alt 13 stillinger. Men hvis man skal være helt ærlig, er det ikke ligefrem særlig mange stillinger, som det trods en ihærdig indsats er lykkedes at få overført til en flytning.

Ligeledes er forsvarsforliget, der over en periode menes at flytte omkring 1.500 statslige arbejdspladser væk fra hovedstadsregionen, et fornuftigt initiativ, som gør, at en større procentdel af de folk, der er ansat inden for forsvaret, vil komme til at bo i Vestdanmark.

Summa summarum er der lang vej endnu, og Dansk Folkeparti vil arbejde hårdt for at holde regeringen på rette kurs. Denne kurs bør på relativt kort sigt forbedre den kommunalpolitiske udvikling yderligere.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu kan man altid diskutere, hvilke områder der bør reguleres politisk, men indtil for nogle år siden var der vel i Danmark enighed om, at det var fornuftigt, at staten påtog sig et stort ansvar for at sikre, at der var en fungerende infrastruktur. Jeg tror også, at vi kan være enige om, at en af de vigtige forudsætninger for en økonomisk udvikling i et område er, at infrastrukturen fungerer.

Derfor har jeg to spørgsmål til Dansk Folkepartis ordfører på det område. Er Dansk Folkeparti enig i, at det faktisk er en statslig opgave at sikre, at godstrafik på skinner også fungerer i Nordjylland?

Når jeg stiller det spørgsmål, er det, fordi vi i Nordjylland, efter at liberaliseringen blev gennemført, har været i den situation, at der ca. hver anden måned bliver sået tvivl om, hvorvidt der bliver transporteret gods på skinner om et halvt år, og det er jo dræbende for erhvervsudviklingen. Det var det første spørgsmål, og så vender jeg tilbage med det næste.

(Kort bemærkning).

Hans Kristian Skibby (DF):

Til spørgsmålet om det offentlige vejnet og transportnet må man generelt sige, at Dansk Fol-

keparti overvejende er klar over, at der er nødt til at være en vis styring af, hvordan trafikken tilrettelægges, både regionalt og ud over landets grænser.

Det, der bliver stillet forslag om fra Enhedslistens ordfører, er så helt principielt omkring Nordjyllandsproblematikken. Jeg har da ikke hørt tilkendegivelser om, at det skulle være på tale, at man ville fjerne godstransport på jernbanelinjen i Nordjylland. Der er et eller andet, som ordføreren er bekendt med, men som jeg ikke har kendskab til.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg skal sørge for, at Dansk Folkepartis ordfører på det her område bliver bekendt med de ganske mange henvendelser, vi får fra både amtsborgmestre, andre borgmestre og erhvervsfolk i Nordjylland i den anledning. Der skal ikke være noget der. Jeg er glad for, at Dansk Folkeparti ikke har det principielle synspunkt, som jeg jo ved Venstre har, nemlig at markedskræfterne må afgøre, hvordan transporten foregår.

Det andet er, at der flere steder i redegørelsen nævnes, at internetforbindelser er en meget vigtig del af at sikre, at udkantsområderne kan fungere. Er ordføreren ikke enig med mig i, at det ville være en god idé, hvis det var muligt at oprette ADSL-forbindelser i Danmark til i hvert fald den samme pris, som man kan i Sverige, og at det bl.a. af den grund ville være en god idé at fjerne det private firma TDC's monopol på kobberet, som er stærkt medvirkende til, at priserne på internetforbindelser i Danmark er meget dyrere, end de er de fleste andre steder?

(Kort bemærkning).

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg må indrømme, at et sådant spørgsmål mere hører hjemme under Forskningsministeriet. Det er ikke mit område at skulle svare på spørgsmål om bredbåndssystemer og ADSL-forbindelser osv. Men jeg har selvfølgelig forståelse for, at det er en del af infrastrukturen generelt i Danmark, at man har mulighed for at tilbyde de her forskellige produkter også andre steder end lige i hovedstadsområdet og andre storbyer.

Dansk Folkeparti mener dog klart, at man må tage udgangspunkt i det private initiativ og finde frem til en forretning, som kan gøre, at investeringen på sigt kan holde sig på tal, der ikke er røde på bundlinjen.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Jeg vil godt stille hr. Hans Kristian Skibby et spørgsmål i forbindelse med – det kan man læse i redegørelsen her – at den statslige beskæftigelse er faldet jævnt over hele landet. Det er det, der står. Nu ligger der altså konkrete oplysninger om, at den statslige beskæftigelse rent faktisk er faldet voldsomt ude i regionalområderne.

Kl. 11.10

Hvad synes hr. Hans Kristian Skibby om, at man udelader disse oplysninger og faktisk vilde leder Folketinget med sin redegørelse ved ikke at give den oplysning, som jeg har nævnt tidligere, nemlig at den statslige beskæftigelse er faldet mest i Ærø, Skagen, Tønder, Rudkøbing, Læsø, Lemvig, Randers, Sønderborg, Aabenraa, Samsø, Holstebro, Holbæk? Hvad synes hr. Hans Kristian Skibby om, at man simpelt hen forholder Folketinget sådan en oplysning og i stedet for tegner et lyseblåt danmarkskort?

Man skriver: Det ser i øvrigt ud til, at beskæftigelsen er faldet sådan lige meget over det hele. Synes hr. Skibby, at det er en ordentlig måde at orientere Folketinget via en redegørelse på?

(Kort bemærkning).

Hans Kristian Skibby (DF):

Nu var det jo sådan, at jeg, da hr. Jens Peter Verner selv holdt sin ordførertale, havde lov til at stille to spørgsmål. Jeg ville frygtelig gerne være kommet med en udmelding om den her problematik om Danmarks Statistik og Personalestyrelsens tal osv., som har været fremme i debatten her i dag, men det tillod mine spørgsmålsmuligheder ikke.

Men jeg vil naturligvis gerne svare på spørgsmålet. Dansk Folkeparti har også med stor kritik læst nogle af de ting, der har været fremme i medierne med hensyn til, om man har brugt de nyeste tal, eller om man har brugt de næstnyeste tal. Jeg tænker specielt på det med Personalestyrelsen, og ordføreren nævnte også beskæftigelsestallene.

Dansk Folkeparti er i hvert fald ikke positivt indstillet over for, at man ikke bruger de nyeste tal, det er klart. Hvis vi skal bruge debatten her i dag til noget som helst, må den første forudsætning være, at vi har de allernyeste tal til rådighed. Det kan jeg kun medgive spørgeren i.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Det er faktisk endnu værre, end at man giver de forkerte tal. Hvis man nu går tilbage og finder redegørelsen fra 2004, har man heri tallene fra både Danmarks Statistik og Personalestyrelsen. Men her i år vælger man altså at fjerne de tal, som bestemt ikke er flatterende for regeringen, og jeg synes, at der er al mulig grund til en kritik af en sådan måde at gøre tingene på.

Det fremgår også heraf, at nogle af de store indsatser bl.a. har været på fødevarerforskningens anlægsinvesteringer. Hvad synes hr. Skibby om, at man roser sig af, at man gør noget dér, når man netop lige her er i en situation, hvor man fylder 120 medarbejdere i noget, der er så vigtigt som Danmarks Fødevarerforskning? Synes hr. Skibby ikke også, at det er rimelig kritisk-belt, at regeringen på den måde uden grund klæder sig med blomster?

(Kort bemærkning).

Hans Kristian Skibby (DF):

Nu er der jo forskel på blomster. Nogle er smukkere end andre. Sådan er det jo. Nogle kan lide roser.

Jeg synes ikke, at der var specielt meget nyt i det spørgsmål, som hr. Jens Peter Vernersen kom med. Det var et spørgsmål om Dansk Folkepartis syn på, hvorvidt man bruger de rigtige eller de nyeste tal. Jeg kan kun give det samme svar igen, at Dansk Folkeparti selvfølgelig er klar tilhænger af, at man bruger de nyeste tal og de korrekte tal. Det er selvfølgelig noget, man skal gøre.

Formanden:

Den næste ordfører er hr. Allan Niebuhr.

Allan Niebuhr (KF):

Når man ser regeringens regionalpolitiske redegørelse, er der flere ting, der springer i øjnene. Man kan se, at der er en god udvikling og god vækst i Danmark, men man kan også se, at udviklingen ikke foregår lige gnidningsfrit alle steder i landet. Det betyder, at der er områder, der står over for nogle store udfordringer. Det er naturligt, at det er yderområderne, som har de største udfordringer.

De typiske udfordringer i yderområderne er opgaven med at holde på de unge mennesker og tiltrække nye indbyggere og ikke mindst at tiltrække indbyggere med videregående uddannelser. For at udvikle bestående virksomheder

og tiltrække nye i yderområderne er det vigtigt at tiltrække veluddannet arbejdskraft, og at virksomhederne får skabt vækstcentre, gerne gennem videndeling og en opbygning af videninstitutioner. Især det sidste bør fortælle os, at det er meget vigtigt, at vi er opmærksomme på også at få placeret videregående uddannelsesmuligheder og videninstitutioner ude i yderområderne.

Gode eksempler herpå er placeringen af Syd-dansk Universitetscenter i både Esbjerg og Sønderborg. Det har været med til at løfte disse områder sammen med de store vækstvirksomheder, således at områder, der ellers måtte betragtes som yderområder, nu er pænt placerede.

Kl. 11.15

Også regeringens beslutning om at oprette vækstfora, hvor alle parter bag udviklingen er aktive deltagere, er et meget vigtigt skridt i bestræbelserne på at skabe vækst. Det er dog vigtigt at fastslå, at netop ordvalget aktive deltagere er afgørende.

Man skal nemlig ikke få den opfattelse, at vækstfora er lig med, at regeringen kommer med en pose penge, og så er alle problemer løst. Vækstfora er ikke en Harry Potter-tryllestav. Vækstfora er, at de mennesker, der opererer i et område, går sammen og foretager en brainstorming af, hvordan vi i fællesskab løfter området bedst muligt.

Vi Konservative er meget optimistiske med hensyn til fremtiden. Det er vi naturligvis, fordi vi kan se, dels at det går virksomhederne godt, dels at der er dannet meget stærke vækstcentre, og dels at der lægges vægt på, at vores samfund gennem forskning og vidensspredning gives nogle nye muligheder, og at der skabes globaliseringsparathed også ude i regionerne.

Jeg vil ikke undlade at henlede opmærksomheden på en publikation, som Dansk Industri har udgivet om regionernes udviklingsmuligheder. Den hedder »Sådan ligger regionerne«. Det er faktisk god læsning om yderområderne.

Af den fremgår det faktisk, at Syd- og Sydvestjylland er det fremmeste område i landet, når det drejer sig om offentlig service. Den fortæller også, at både Syd-, Sydvest- og Østjylland er de regioner, hvor virksomhederne og medarbejderne er mest globaliseringsparate. I undersøgelsen viser det sig, at Vestjylland ligger som et af de bedste områder, når det drejer sig om arbejdsstyrkens kompetence og beskæftigelsesfrekvenser.

Det er altså ikke kun negativt det hele. Der er virkelig nogle muligheder, hvis man står sammen om at løse opgaverne. Jeg vil gerne slutte af med at fastslå, at det, som vi ser det, er de enkelte regioner, der må stå sammen og huske, at en stærk region er man først, når man har fået alle områderne med.

Det hjælper ikke noget, at der er enkeltområder – hovedstæder i regionen og sådan noget – der har løftet sig, hvis ikke man har fået resten af regionen med.

Jeg vil så gerne fastslå, at det altså er meget godt med statslige arbejdspladser, men statslige arbejdspladser alene gør det ikke. Det er vigtigt, at vi får snakket infrastruktur og muligheder for yderområderne, så vi får de private virksomheder til at investere i yderområderne. De statslige arbejdspladser alene kan ikke være med til at løfte regionerne. Det er en del af opgaven, men den store opgave er, at vi får hele vores samfund til at fungere, og det er altså også de private virksomheder, vi skal have med der.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg er meget enig med hr. Allan Niebuhr, når han siger, at det er vigtigt at skabe muligheder for, at der også kan være produktionsarbejdspladser i de her områder, som er nødlidende. Det handler både om at bevare arbejdspladser, men også om at skabe de bedste betingelser for, at der kan etableres nye arbejdspladser.

Er hr. Allan Niebuhr ikke enig med mig i, at hvis en stor slagterikoncern i Danmark, Danish Crown, flytter arbejdspladser – det gør den ud fra, at de mener, at det kan betale sig, og det har vi, sådan som det er nu i hvert fald, ingen mulighed for at forhindre – så bør det være sådan, at den koncern ikke efterfølgende lægger hindringer i vejen for, at andre kan fortsætte en fødevarereproduktion i de samme lokaler, og at vi, hvis store koncerner i Danmark ikke kan forstå det af sig selv, så er nødt til at bruge monopolløvgivningen til at vejlede dem?

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Nu er jeg lidt ked af, at den debat, som vi har i dag, er delt op i forskellige sektioner, for det hele hænger jo uløseligt sammen. Noget af det, som jeg bl.a. også har med i senere indlæg, er netop det her med, at det, hvis der pludselig sker lukninger af virksomheder – enten fordi virksomheder drejer nøglen om, eller fordi virksomhe-

der vælger en udflytning til et andet sted i landet eller til udlandet – skaber en forståelig modløshed i de områder, der virkelig bliver berørt.

Jeg mener ikke, at man skal gå ind og tvinge, men jeg mener, at almindelig god forretningsmoral siger, at det, hvis man ikke har brug for bygninger, vel også må være i virksomhedens interesse at få afhændet disse bygninger og dermed indirekte give andre mulighed for at drive deres virksomhed i området.

Det kan da kun være i alles interesse, også i samfundets interesse og dermed selvfølgelig også i vores interesse, men en egentlig tvang og monopolisering er ikke vores politik; det vil vi ikke være med til. Men jeg kan godt se fornuften i, at vi selvfølgelig udnytter de muligheder, der er i forbindelse med de regioner, der pludselig bliver berørt. Der har vi netop nogle muligheder for at gå ind og støtte de områder, der bliver hårdt berørt.

Kl. 11.20

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu er det jo ikke, fordi jeg sådan foreslår noget helt nyt, for monopolløvgivning har vi jo, og vi har lovgivning om konkurrence. Jeg siger bare, at der, når man er i den situation, at nogle ganske få, meget store koncerner sidder på produktionen af nogle ganske bestemte ting, så kan være en beskæftigelsesmæssig, regionalpolitisk vinkel på det, som måske også burde inddrages, når man gør sig nogle overvejelser om, hvordan monopolløvgivningen skal indrettes.

Jeg er selvfølgelig glad for, at hr. Allan Niebuhr i lighed med justitsministeren klart har givet udtryk for sin holdning til, hvordan Danish Crown burde opføre sig. Men hvis andre mennesker ikke opfører sig, som man burde gøre, sker det jo indimellem, at man laver lovgivningen om og strammer den for at give folk lidt vejledning med hensyn til, hvordan de burde gøre. Det er såmænd det, jeg gerne så at De Konservative også ville være med til at se på.

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

For os er det stadig væk også vigtigt, at de private virksomheder får mulighed for at udvikle sig. Jeg giver så spørgeren ret i, at det er uhensigtsmæssigt, at store virksomheder pludselig kan komme i en situation, hvor de er en sådan magtfaktor, at de virker som en belastning for en region.

Hvis vi overhovedet på nogen måde kan gøre noget for at hjælpe regionen til at komme videre i den problemstilling, de står i, så mener jeg selvfølgelig, at vi skal gøre det. Det er nemlig vores målsætning at sørge for, at vi har det godt i hele samfundet, også i yderområderne, også i de regioner, der bliver hårdt ramt.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Hr. Allan Niebuhr siger, at statslige arbejdspladser ikke gør det alene. Det er vi fuldstændig enige i, men er det ikke også rigtigt, at der, når der kommer statslige arbejdspladser især til yderområder, kommer nogle højtuddannede, hvilket kan være med til, at der også kommer nogle private virksomheder? Der flytter altid to ud, når der bliver en arbejdsplads.

Jeg vil så også godt spørge: Er man ikke i Det Konservative Folkeparti en lille smule foruroeligt over, at der, som vi kan se det i dag, er et faldende antal statslige arbejdspladser, og at faldet er størst i de områder, som i forvejen er hårdest ramt?

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Hvis jeg skal tage det sidste først: Jo, jeg synes heller ikke, at det er særlig rar læsning, at de største tal i nedskæringer af statslige arbejdspladser ligger i yderområderne. Det er også noget af det, vi prøver at gøre noget ved med de udflytninger, der ligger i forsvarsforliget, og i forbindelse med kommunalreformen ligger der også nogle udflytningsmuligheder.

Men vi har samtidig også oplevet, at en udflytning ikke bare lige er noget, man foretager. Det er forbundet med nogle store problemstillinger at få flyttet ekspertiser, altså at få flyttet mennesker med ud i yderområderne. Og der har spørgeren da fuldstændig ret i, at det at få veluddannede mennesker ud i et område kan være med til at løfte det, således at de statslige virksomheder på den måde kan være en dynamo for en privat virksomhed.

Det kunne også være omvendt. Det er et spørgsmål om, hvad der kommer først, hønen eller ægget. Jeg mener faktisk, at det kan være lige så vigtigt, at vi laver en struktur, der gør, at vi får nogle private virksomheder ud, altså at vi får startet nogle vækstmuligheder ude i yderområderne, hvilket så på den måde kan være med til at fastholde bl.a. de unge mennesker og, som

jeg sagde i min ordførertale, være med til at skabe en bedre vidensspredning.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

I ordførertalen nævnte hr. Allan Niebuhr også, at det med vækstfora ikke bare var noget, man fik uden at yde noget. Han nævnte flere gange, at regionerne også skal medvirke.

Jeg vil godt have, at ordføreren fortæller mig, hvordan regionerne kan medvirke. Efter den nye kommunalreform har regionerne jo ingen penge. I dag er det således, at vi ofte oplever, at amterne lige er med til at skyde det sidste beløb ind, så det hele kommer i gang. Men Det Konservative Folkeparti har jo selv været med til at sige, at der ikke er penge i regionerne. Hvordan skal regionerne så gå ind og støtte her?

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Jeg vil gerne sige til hr. Arne Toft, at spørgsmålet om vækstfora ikke kun er et spørgsmål om penge. Det var også det, jeg sagde. Det drejer sig ikke kun om en pose penge. Det drejer sig om, at de fremmeste mennesker i et område, de, som ved, hvor skoen trykker – jeg tror, at hr. Leif Mikkelsen brugte det udtryk på et tidligere tidspunkt – går sammen og foretager den brainstorming, jeg snakker om, for det er ikke kun et spørgsmål om penge.

Kl. 11.25

Det er også et spørgsmål om at tænke tanker. Det er et spørgsmål om at have ideer til, hvordan vi griber det her an, hvis vi skal løfte præcis vores område til noget særligt. Jeg kommer selv fra et yderområde. Jeg har selv siddet som borgmester i en kommune i et yderområde. Jeg ved godt, at det indimellem kan være op ad bakke, men vi er nødt til alle sammen at stå sammen om at løse den opgave i et område, og der ved vi altså bedst ude i områderne, hvordan vi gør det.

Det var det, jeg sagde, nemlig at det ikke kun er et spørgsmål om pengene, det er også et spørgsmål om vilje og tanker til: Hvordan kommer vi videre?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernerens (S):

Nu gav hr. Allan Niebuhr jo udtryk for, at det ikke var særlig rart, at faldet i de statslige arbejdspladser først og fremmest sker netop ude i udkantsregionerne. Jeg synes godt, at jeg vil gentage det spørgsmål, jeg stillede tidligere. Af

redegørelsen her fremgår det jo, at faldet sker jævnt over hele landet.

Synes hr. Allan Niebuhr ikke, at det er meget både betænkeligt og utilfredsstillende, at vi selv skal finde tallene frem fra Personalestyrelsen for at få dokumenteret, at det, som ministeren skriver i den her redegørelse, overhovedet ikke passer? Og er det, at vi kan finde tal frem fra Personalestyrelsen, der giver et helt andet billede, noget, som hr. Allan Niebuhr har fundet anledning til at kritisere over for ministeren? Man mødes jo forud for sådan et debat her.

Jeg synes altså, at det er meget, meget problematisk, at man forholder Folketinget oplysninger på den måde, man har gjort det på her.

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Jeg vil sige det sådan, at jeg synes, at det er ærgerligt, at man bruger et ordvalg, som kan angribe. Det vil jeg da gerne vedgå.

Vi ved jo alle sammen, at det er ude i yderområderne, hvor nedgangen i de statslige arbejdspladser mærkes hårdest. Det er klart, at alle kan mærke, at både antallet og belastningen af de offentlige arbejdspladser og de statslige arbejdspladser falder væk i yderområderne, altså at det rammer hårdest der.

Det er også derfor, at det er regeringens politik – og den bifalder jeg – at man nu prøver på at flytte så mange af de statslige arbejdspladser ud i yderområderne. Bl.a. senest nu her snakker man om, at det fremlagte forslag om fremtidens politi giver mulighed for udflytning af omkring 300-400 specialiststillinger fra afdelinger i hovedstadsområdet til regionerne. Det er igen en af mulighederne for at få spredt både viden og statslige arbejdspladser.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernerens (S):

Hr. Allan Niebuhr siger, at det er regeringens politik, men det er jo altså i nærheden af 1.000 statslige arbejdspladser, der er tabt i disse svageste regioner. Jeg har nævnt dem tidligere: Ærø, Skagen, Tønder, Rudkøbing osv. osv. Det er altså omkring 1.000 arbejdspladser, og det er en oplysning, ministeren forholder Folketinget. Det er ikke noget, der er lagt frem her, med det plejer at være med i redegørelsen. Der plejer at stå Personalestyrelsens tal, men denne gang har man simpelt hen fjernet de tre sider, sådan at det her

billede ikke kom frem, og dette på trods af, at det har været et hovedtema i diskussionen hele foråret.

Må jeg så sige omkring kommunalreformen, at den omflytning, der sker, jo ikke tilnærmelsesvis fylder de arbejdspladser op, som mistes, f.eks. i Ringkøbing Amt, hvor man har en meget stor amtslig arbejdsplads. Det antal arbejdspladser, der kommer derud, dækker måske halvdel af dem, som mistes. Det er der jo heller ingen sammenhæng i. Det troede jeg at man var klar over.

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Jeg kan erindre, at jeg før sagde, at udflytninger er målet, og at det er en lang vej, der er forbundet med nogle problemstillinger. Vi flytter rundt på nogle skattecentre. Vi har bl.a. i kommunalreformen en udlægning af statsamtsinstitutionerne til bl.a. Ringkøbing og Aabenraa, og jeg ved også, at det i hvert fald har givet store indsigelser andre steder fra. Sådan er det med flytninger.

Jeg snakkede før om mellem 300 og 400 statslige arbejdspladser ved politiet, hvis vi får gennemført organisationen »Fremtidens Politik«. Vi har stadig væk muligheder for nogle af de arbejdspladser, der skal flyttes ud i forbindelse med kommunalreformen. Så jeg er ikke så sikker på, at et mål om de 1.000 statslige arbejdspladser, som hr. Jens Peter Vernerens siger, at vi har mistet, er et umuligt tal at nå frem til. Jeg er helt sikker på, at vi nok skal få de statslige arbejdspladser ud, men det bliver ved fælles hjælp, og der skal gøres en fælles indsats for at få det her til at lykkes.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Nu står der i redegørelsen noget om, at kommunalreformen også vil være med til at fremme udviklingen i retning af at stille Danmark mere lige.

Jeg vil gerne høre hr. Allan Niebuhrs udlægning af, hvordan selve kommunalreformen vil være med til at fremme ligheden i Danmark i form af den sammenlægning til f.eks. en kommune, som nu kommer til at bestå af en større centerby og så nogle landområder, som man kan betegne som yderområder.

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Jeg har i forhandlingerne omkring kommunalstrukturen flere gange givet udtryk for, at jeg synes, det er rigtigt, at man laver større og mere bæredygtige kommuner. Men der er heller ikke nogen tvivl om, at bare det at gøre kommuner større i sig selv ikke giver det fulde potentiale.

Hvis man lægger tre eller fire svage og ikke særlig rige kommuner, der ikke har udvikling, sammen, så skal der mere til. Jeg tænker f.eks. på det vestsønderjyske område. Jeg nævnte, at Dansk Industri skriver, at det er et mulighedsernes område med den gode offentlige service. Der skal infrastruktur til, således at private virksomheder har interesse i at placere sig i det vestsønderjyske område, og derfor skal der laves noget omkring både vejnet, baner og lignende for at løfte området.

Altså, det at gøre kommunerne store giver dem større chancer for bæredygtighed, men det er ikke nogen umiddelbar garanti for, at alle kommuner derefter klarer sig lige godt.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Mener hr. Allan Niebuhr så på det grundlag, at man, som man gør i redegørelsen, kan bruge kommunalreformen som et argument for, at ligheden bliver større?

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Det kan bruges som et delargument, men det kan ikke stå alene. Det kræver handling. Det kræver handling både ude i kommunerne og her i huset. Vi skal gøre en fælles indsats for at få den kommunalstruktur til at give det løft, som den i sidste ende skal ende med.

Så det er en fælles indsats, der skal gøres. Men jeg tror, at den kommunale struktur er et skridt i den rigtige retning til at skabe den balance, ja.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil godt grave lidt mere i det svar, hr. Niebuhr før gav hr. Jens Peter Verner sen omkring grundlaget for opgørelsen af de statslige arbejdspladser og placeringen. Der sagde hr. Allan Niebuhr, at han syntes, det var ærgerligt, at der i redegørelsen var brugt et ordvalg, der kunne angribes.

Det må man jo sige sådan set er et meget blødt udsagn. Man kunne måske med større rimelighed sige, at der er noget, der tyder på, at der er manipuleret med tallene. Rent faktisk var Dansk Folkepartis ordfører jo meget klar og åben over for, at Dansk Folkeparti simpelt hen ikke ville være med på eller acceptere, hvis der manipuleres med tingene.

Jeg vil godt spørge ordføreren fra De Konservative: Er man med på at give ministeriet en næse for, at de her ting er foregået på en måde, som ikke er acceptabel?

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Nej, jeg synes, der er ret langt fra det, jeg sagde, og til det, det nu bliver gjort til. Jeg sagde, at jeg synes, det er ærgerligt, hvis der er brugt et ordvalg i en sætning, som kan angribes. Jeg tænker på ordvalget, at det er sket jævnt i hele landet. Dermed har jeg bestemt ikke antydnet på nogen måde, at der skulle være manipuleret med tal. Det vil jeg gerne lige slå fast. Jeg har sagt – hvis jeg har brugt de ord – at det er jævnt fordelt over hele landet, og det der med »kunne påpeges, at det ikke er tilfældet«, er en ærgerlig sætning, jeg har formuleret. Men derfra og til at sige, at der er manipuleret med tal, er altså langt, og den hopper jeg ikke på.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg er fuldstændig enig i, at hr. Niebuhr ikke sagde, at der var manipuleret. Det var noget, jeg sagde.

Det, jeg godt ville have haft hr. Niebuhr til at forholde sig til, var, at Dansk Folkepartis ordfører rent faktisk sagde meget klart, at man ville ikke acceptere, hvis tingene foregik på den måde. Så spurgte jeg egentlig den konservative ordfører, om det også er De Konservatives opfattelse. Men jeg kan jo så forstå, at De Konservative ikke helt synes, det er så slemt, at der manipuleres med tallene.

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Jamen vi vil slet ikke forholde os til, om tallene er det ene eller det andet. Vi vil hellere agere på det her og sige, at vi skal være med til i fællesskab med kommunerne, med regionerne at løfte den her opgave, således at hvis tallene er skæve, hvis man desværre har problemer ude i yderom-

råderne, og det ved jeg godt man har, så må vi i fællesskab løse den opgave.

Det synes jeg er meget mere væsentligt end at begynde at skændes om, hvorvidt tallene er det ene eller det andet, eller om der er en sætning, hvori der er brugt et ordvalg, der kan diskuteres. Jeg synes, det er vigtigere, at vi agerer på det her og så ved fælles hjælp får det gjort attraktivt både for private og andre at etablere sig og bosætte sig ude i yderområderne.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til hr. Allan Niebuhr. Så er det hr. Ole Glahn som ordfører. Der er ikke flere spørgsmål, derfor kvitterede jeg for talen. Så er det hr. Ole Glahn.

Kl. 11.35

Ole Glahn (RV):

Når man får sådan en redegørelse her, kan man sige, at det på en gang både er en status og en redegørelse for, hvilke overvejelser regeringen har tænkt sig at gøre i den kommende tid. Hvis vi ser på statussen, har nogle af de foregående indlægsholdere jo allerede været inde på, at der et problem vedrørende det statistiske grundlag.

Det undrer overordentlig meget, at man kan sætte spørgsmålstejn ved, om de oplysninger, Folketinget får, også er de tilgængelige oplysninger og de mest dækkende oplysninger. Man kunne ligefrem få den opfattelse, at de her tal faktisk er forældede, fordi det faktisk er tal tilbage fra 2003. Vi har også hørt, at det er en positiv vision, man har fået ved at vælge det grundlag, man har. Det synes jeg er underligt, og jeg forventer, at vi får en forklaring på, hvad årsagen er til, at vi her skal stå og diskutere, om det statistiske grundlag, denne redegørelse er givet på, også er korrekt.

Når det er sagt, vil jeg også sige, at når man så læser redegørelsen, indeholder den jo mange forskellige elementer, men et af de elementer, kan jeg sige indledningsvis, som vi fra Det Radikale Venstre er meget enige i, er, at rammen omkring regional udvikling jo er, at den økonomi, der er, nationalt set er fornuftig, og det vil sige, at vi kommer ind i en positiv udvikling for beskæftigelsen.

Vi er også enige i, at drivkraften i en udvikling i hele landet drejer sig om, at der er nogle enkeltpersoner eller nogle, der i fællesskab tager nogle initiativer. Vi kan ikke herindefra skabe noget nyt.

Men det betyder ikke, at udviklingen i landet ligger uden for vores indflydelsesområde. Vi har

mulighed for at påvirke den udvikling. Vi har mulighed for at skabe nogle rammer og give nogle vilkår, som kan være med til at fremme lysten til at tage initiativer, lysten til at etablere sig. Det kan vi gøre ved, at vi er med til at fortælle, hvilke veje vi synes det er vigtigt man skal gå.

Det er jo sådan i samspillet mellem den politiske magt og markedskræfterne, at markedskræfterne jo indretter sig meget efter det, der er udmeldt fra det politiske, og hvis man har sat nogle mål, og man lægger en strategi for at nå disse mål, så ved erhvervslivet også, hvor man skal investere.

Det bedste eksempel på det har vi jo haft i forbindelse med vedvarende energi, da man tilbage i 1960'erne og 1970'erne havde diskussionen om, hvilke energiformer vi skulle have i Danmark, og sagde nej til atomkraften og senere valgte den vedvarende energi. Der var det jo Folketinget, der lagde nogle linjer, der var det regeringen, der sagde, at man ville satse på vedvarende energi, og det var med til at skabe en lang række arbejdspladser.

Jeg tror, der er brug for, at vi her i Folketinget og regeringen melder klart ud, hvad det er for opgaver, vi synes det er vigtigt der skal løses i fællesskab, hvad det er for nogle investeringer, der skal satses på, og så også huske på, og det er sagt tidligere af ordførere her fra denne talerstol, at der jo ikke nødvendigvis skal være lighed her i samfundet.

I Det Radikale Venstre mener vi ikke, at der skal være lighed, men vi mener som et socialliberalt parti, at der også skal tages sociale hensyn, og det vil sige, at man skal være meget målrettet imod, at udviklingen i udkantsområderne ikke sakker langt bagud i forhold til de store vækstområder, vi har. Det vil sige, at vi som myndighed her skal gå ind og prøve at skabe mulighed for, at kræfterne ude lokalt også kan komme til at udvikle sig.

Som det er sagt tidligere, har vi jo et par forespørgsler efter denne drøftelse af redegørelsen, hvor vi skal drøfte landsbyer, og vi skal drøfte udviklingen af arbejdspladser. Men jeg vil bare lige sige i denne sammenhæng, at man skal være meget opmærksom på, at hvis man vil have udvikling i udkantsområder, så er det vigtigt, at man ikke signalerer både fra kommunens side og fra statens side, at man faktisk er et sted, som engang har været et centralt sted, men ikke er det længere. Man er kommet i en historisk situation, hvor man kan mindes det, der satte ak-

tiviteter i gang, men fremtiden er der ikke meget af i dette område.

Det er desværre den situation, som en del områder efterhånden befinder sig i i Danmark. Og der synes jeg, det er vigtigt, at man ikke overbetoner de resultater, som kommunalreformen kan give, i form af, at man siger, at vi nu får nogle forskellige steder, hvor man kan diskutere, hvordan man skal skabe vækst og udvikling. Jeg mener, det er vigtigt, at man har disse steder, men jeg mener også, det er lige så vigtigt, at man er klar over, at man ikke kan tale sig ud af det her. Det skal man handle sig ud af.

Kl. 11.40

Jeg synes, at denne redegørelse på en lang række områder kan karakteriseres ved at være ord og ikke særlig meget handling. Vi kan også sige, at når vi ser på resultaterne af, hvad der er sket, så er der ikke blevet skabt mange arbejdspladser, tværtimod er der faktisk forsvundet mange arbejdspladser, også i de tyndere befolkede områder og i de vanskeligst stillede områder.

Jeg vil understrege, at undervisning er en meget central del af dette perspektiv, og derfor glæder jeg mig over, at man bl.a. har dannet disse universiteter, der er fordelt ud over landet, men også har dannet det, der hedder CVU'er, centre for videregående uddannelse, som man har mulighed for at styrke. Dermed kan man give en uddannelsesmæssig vækst og fremme vækstbetingelserne i udkantsområder.

Et af de store problemer er jo netop, at der er for få, der har tilstrækkeligt kvalificerede uddannelser. CVU'erne er jo typisk sammensat af pædagogseminarier og lærerseminarier, sygeplejeskoler og andre, og det er vigtigt, at den type arbejdspladser kan være decentralt i landet, det er vigtigt, at man kan få de uddannelser også decentralt i landet. Og der har vi faktisk i øjeblikket en fin fordeling af det rundt i områderne, også i udkantsområderne, og det vil sige, at det er vigtigt, at vi satser på, at disse uddannelsesinstitutioner bliver styrket.

Jeg vil slutte med at sige, at det for Det Radikale Venstre altså er vigtigt, at vi ser på, at der skal være en balance mellem disse stærke vækstområder og så det, vi kalder udkantsområderne.

Vi er bestemt ikke tilfredse med det resultat, som regeringen kan fremvise i denne redegørelse. Vi mener heller ikke, at de tiltag, som regeringen fortæller os at den vil tage, sandsynliggør, at vi om et år eller to kan stå her og sige, at de skabte de resultater, vi gerne ville have.

For at komme derhen, hvor vi gerne vil have, at vi skal komme, nemlig at vi får et land, hvor der sker udvikling mange steder, hvor kræfterne kan mobiliseres lokalt, mener jeg, det er vigtigt, at vi satser på en teknologiudvikling, hvor landområderne bliver koblet tættere på den informationsteknologi, der er, så flere mennesker kan arbejde hjemme, ansat på arbejdspladser, som ligger andre steder. De skal ikke nødvendigvis arbejde i eget hjem, men måske sammen med andre, som også arbejder hjemme og er ansat på andre arbejdspladser.

Vi mener, det er vigtigt, at man satser klart på vedvarende energi, og vi mener også, at det er vigtigt, at man satser på økologi og dermed inddrager både landbrugssektoren og også forædlingssektoren og distributionssektoren.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Vi hører den radikale ordfører udtrykke utilfredshed. Man er ikke imponeret over resultaterne, og man er i det hele taget ikke tilfreds med regeringen i den her sammenhæng.

Nu ved vi jo, at Det Radikale Venstre står foran et stort jubilæum, fylder 100 år, og vi kan vel være enige om, at det med udviklingen og spørgsmålet om regionalisering og bosætningsmønstre er en meget langstrakt affære. Den er måske foregået over de sidste 25-50 år, og i de år har det jubilerende parti jo haft væsentlig politisk indflydelse ved at sidde med i regering og andet. Og hvis vi er enige om det lange perspektiv og denne utilfredshed, som hr. Ole Glahn gav udtryk for, så kunne man vel passende tage det med til jubilæumsfesten og rette den utilfredshed mod sit eget parti, som har haft medansvaret for den lange periode.

Jeg går ikke ud fra, at hr. Ole Glahn vil påstå, at det pludselig er noget, der er opstået her i den tid, vi har haft den nuværende regering, derfor savner jeg simpelt hen sammenhæng med hensyn til at vedkende sig det politiske ansvar, som jeg vil være sikker på vil blive berømmet her i jubilæumstalerne her på lørdag, og så det at være utilfreds med de sidste 3-4 år her. Hvordan er den sammenhæng?

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Det er jo sådan, at Det Radikale Venstre, som hr. Leif Mikkelsen siger, har spillet en central rolle i dansk politik, hvis vi skal se på det historisk.

Det betyder naturligvis også, at man har en del af ansvaret for den udvikling, der er foregået.

Jeg er også enig med hr. Leif Mikkelsen i, at det ikke er noget, der lige er sket, hvis vi ser på problemstillingen med yderområderne og den regionale udvikling, der er foregået, men det, vi ser i øjeblikket, er en kraftig acceleration i denne udvikling. Og der synes vi ikke, at regeringen lever op til det billede, regeringen gerne vil skabe af, hvordan udviklingen skal være, og de realiteter, der er. Der er en voldsom afstand mellem dem.

Da vi var med i regering, som det er sagt tidligere, var vi med til at skabe mange arbejdspladser. Vi var bl.a. med til at støtte vedvarende energi, og vi har støttet en lang række initiativer, som har været med til at sikre, at man har fået muligheder lokalt.

Vi er faktisk også et parti, som arbejder meget med og sætter stor pris på det foreningsliv, der fungerer ude i lokalområder og landområder. Vi synes, det er en væsentlig del af det kulturelle og sociale liv og også somme tider forudsætningen for det arbejdsliv, der kan være. Det er det, jeg vil svare i første omgang.

Kl. 11.45

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Vil hr. Ole Glahn ikke anerkende, at denne regering i forbindelse med kommunalreformens placering af hovedsædet for regionerne tager udstrakt hensyn til regionale forskelle og bosætningsmønstre og statslige arbejdspladser? Forsvarsforliget sender klare signaler, og det gør kommunalreformen også.

Er det ikke rigtigt, at denne regering præcis har fokus på de her spørgsmål ved hver eneste store beslutning og en stærkere fokus, end vi tidligere har set eventuelt radikalt inspirerede medvirke til i disse 100 festlige år?

Så kunne hr. Ole Glahn ikke i stedet for den utilfredshed formås til at blive lidt begejstret for og faktisk være helt godt tilpas med det, den her regering gør nu?

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Nu forlanger ordføreren urimeligheder af mig. Jeg kan ikke være tilfreds med regeringens indsats.

Det, jeg synes, der falder mest i øjnene, er, at afstanden mellem de billeder, regeringen gerne vil skabe af sig selv og af Danmark, og så den

virkelighed, der er, bliver stadig større. Det vil sige, at man forsøger at skabe et efter min opfattelse kunstigt billede af, hvordan situationen er, og når vi så ser på realiteterne, må vi sige, at de ligger fjernt fra den.

Koncentrationen foregår voldsomt i Danmark i øjeblikket. Vi oplever, og jeg tror, at vi vil komme til at opleve voldsomme trusler – det får vi under det næste punkt – over for mange landsbyskoler og over for mange yderområder som en konsekvens af den strukturreform, vi har været igennem, og som en konsekvens af den økonomi, som regeringen vil føre. Men lad os vende tilbage til det under et senere punkt.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Kristen Touborg fra Socialistisk Folkeparti som ordfører.

Kristen Touborg (SF):

Hr. Ole Glahn sagde på et tidspunkt i sit indlæg, at regeringen har brugt mange ord, men at der var ikke meget handling. Det udsagn vil jeg gerne tilslutte mig. Det er nok det mest karakteristiske, man kan sige om redegørelsen her.

Redegørelser handler jo altid om status og fremtid. I redegørelsen her må man sige, at der mere er forventninger til fremtiden, end der er fakta om status.

Nu skal jeg selvfølgelig ikke være utilfreds med, at man har nogle gode hensigter for fremtiden – det ville være forkert at kritisere det – men det ville jo have været rart nok, om der også var lidt mere kød på udsagnene om, hvad der er sket indtil nu, så det ikke kun bliver luftkasteller om, hvad man har tænkt sig at gøre i fremtiden. Jeg har så ikke noget imod, at Venstres ordfører gerne vil være glad og optimistisk, det er sådan set en god egenskab, men det ville være godt, hvis man lige havde en smule mere at have det i end bare sådan nogle flotte ord.

Venstres ordfører gør i øvrigt meget det, at han konsekvent kører på markedsøkonomien, konsekvent kører på, at det, der skal løse alle samfundsopgaver, er at sikre, at markedsøkonomien blomstrer frit. Det her er ikke et citat, det er min oversættelse af, hvad jeg hører Venstres ordfører sige, både i de mange svar, han har givet, og i ordførerindlægget.

Efter SF's opfattelse er Folketingets opgave faktisk at påvirke, ja, at styre samfundsudviklingen og ikke, som Venstre åbenbart ønsker det, at overlade det hele til markedskræfterne. Jeg mener oven i købet, at vi er valgt til at sikre, at vi

ved, hvad vej vi skal med samfundsudviklingen, og ikke bare til at lade tilfældighederne eller økonomien råde, så det bliver den privatøkonomiske udvikling eller de privatøkonomiske incitamenter, der styrer samfundsudviklingen.

Der synes jeg, at et område, som regeringen meget klart har fejlet på, er deres politik i forhold til vedvarende energi. Det, at man helt klart af ideologiske grunde for nogle år siden skruede fuldstændig ned for blusset i forhold til initiativer og tilskud til forskellige områder inden for vedvarende energi, mener jeg har været intet mindre end en katastrofe.

Det er egentlig lidt underligt, når man tænker på, at regeringens største parti, Venstre, rent faktisk går så meget ind for markedsøkonomien. Med den historie, man har set inden for vindmølleenergi, er det en underlig konsekvens at drage af den succeshistorie, som vindmølleproduktionen har været, at geare ned for kommende muligheder på området for vedvarende energi. Jeg er ret uforstående over for, at det kan være på den måde.

Kl. 11.50

Jeg vil så godt rundt omkring det med, at redegørelsen snyder lidt på vægten i forbindelse med placeringen af statslige arbejdspladser. Jeg er lidt uforstående over for, at man går ind og ændrer så fuldstændigt på grundlaget for de opgørelser.

Hvis der nu var noget hold i det, ministeriet også har fremført, kunne man sige, at det her gjorde man sådan set, fordi man mente, at det var det mest sikre. Jamen så burde man vel i det mindste have forklaret i redegørelsen, hvorfor man gør det, og ikke bare prøve på at smugle det igennem.

Man kan jo ikke blive forundret over, at vi er nogle, der synes, at det her nærmer sig et spørgsmål om, at ministeriet forsøger at manipulere med Folketinget, når den bare kører løs med en ny beregning uden i øvrigt at gøre opmærksom på, hvorfor den gør det. Jeg synes, at det her er forkert. Jeg synes, at det er for dårligt, og jeg synes ikke, at det er Indenrigsministeriet værdigt at køre den måde at give oplysninger til Folketinget på.

Vi har et åbent demokrati i Danmark, og det skulle vi gerne blive ved med at have. Det skulle gerne være sådan, at det er gennemskueligt, så også Folketinget og befolkningen kan se, hvad der sker i ministerierne. Jeg vil meget fraråde ministerierne at fortsætte i det spor.

Der har i dag været en del snak om monopol i fødevareindustrien. Jeg synes måske, at Venstre kom lidt længere ud i den markedspolitiske ideologi, for det lød næsten, som om Venstres ordfører mente, at vi skulle have fjernet de sidste rester af konkurrencemyndigheden, altså dens mulighed for at gribe ind over for monopoldannelser.

Efter vores opfattelse er mulighederne for at gribe ind alt for svage og alt for dårlige, og det synes jeg sådan set også at sagen fra slagteriet i Struer har vist. Der er vel gået en 3-4 år, inden man er nået frem til, at Danish Crown rent faktisk skulle sælge det slagteri. Så jeg håber, at det er sådan en lapsus fra Venstres ordfører, når man får det til at se ud, som om at selv den sidste rest af muligheden for at styre monopolerne skal opgives.

Fødevareforskningen fremhæves som et område, der har været i fremgang, og det er jo rigtigt. Det er rigtigt, når man ser isoleret på 2004, som redegørelsen jo omhandler. Isoleret set kan man altså sådan set ikke kritisere det, men jeg synes, at det lidt er ligesom at tisse i bukserne, altså, at det kun giver en midlertidig varme, for når vi ved, hvordan det netop i øjeblikket er med regeringens planer om at skære ned på området med vel op til 120 arbejdspladser, må man sige, at der i hvert fald ikke er meget fremtid i at rose den del af det.

Nu synes jeg, at det kan være spændende efter Dansk Folkepartis ret regeringskritiske tale, der blev holdt her for lidt siden, at se, om man også vil leve op til de mange udmærkede ord, der blev sagt i den forbindelse. Det gælder f.eks. i forbindelse med fødevareforskningens område: Vil man der være med til at gå ind og sikre, at der ikke sættes store spørgsmålstegn ved hverken fødevarsikkerheden eller dyrevelfærd i forbindelse med, at der skæres så voldsomt ned på området?

Til sidst vil jeg gerne sige, at SF mener, at det, hvis man skal have noget, der batter noget – forbedring i yderområderne, i arbejdsløhedsområderne – bliver nødvendigt at give en positiv særbehandling i en helt anden målestok end at snakke om nogle generelle ting. En positiv særbehandling til de områder bliver simpelt hen nødvendig og afgørende for, at vi kan få en fremgang og et Danmark nogenlunde i balance.

Jeg vil godt slutte af med at sige, at jeg da er enig med Venstres ordfører i, at by og land ikke er ens. Det skal de da heller ikke være, men det gør jo ikke noget, at vi også herindefra giver en

vis støtte til de udkantsområder, der er så belastede og har det så svært. Jeg ved godt, at Venstre siger, at hjælp til selvhjælp er sådan et godt slogan, men så kunne man også godt komme med lidt hjælp og ikke bare nøjes med selvhjælp.

Kl. 11.55

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Jeg har et enkelt spørgsmål til hr. Kristen Touborg, som jo har registreret, at jeg er i godt humør og optimist. Der ser hr. Touborg helt rigtigt, for det går godt i Danmark. Der er overskud på finanserne, der er lav skat, lav rente osv., så regeringen fører en god politik. Det er altså helt rigtigt set.

Men når hr. Touborg så når frem til at beskylde mig og Venstre for, at vi vil lade markeds kræfterne styre alt, er det jo definitivt forkert. Virkeligheden er, at der i kølvandet på kommunalreformen etableres vækstfora, som i den grad skal styrke områder, som ikke af sig selv er markeds kræfter.

Vil hr. Touborg ikke anerkende, at det dog er et klart signal om, at man lige præcis har fokus på det område, at man vil gøre noget, at man skaber muligheder for, at kommuner, regioner osv. kan gøre noget ekstraordinært, ud fra hvad de der synes? Er det ikke både rettidig omhu og et billede af, at det ikke kun er markeds kræfterne, der styrer? Eller kan det slet ikke finde ind til hr. Touborg?

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Det var et meget gennemgående træk både i Venstres ordførertale og i de svar, der blev givet, at det er meget afgørende for Venstre med markedsøkonomien, og at det næsten er det eneste saliggørende. Det var et meget gennemgående træk, og mit eksempel er jo det omkring konkurrencemyndighederne, hvor jeg måske lige gik lidt videre, end Venstres ordfører egentlig selv ønskede det. Det var i hvert fald et meget klart eksempel på, at det altså er markedsøkonomien, der efter Venstres opfattelse skal klare alle problemer.

Jeg vil så godt sige til hr. Leif Mikkelsen, at regeringen i forbindelse med kommunalreformen og den geografiske fordeling, man der foretog af centrene, faktisk, synes jeg – for den eneste gang jeg lige kan komme i tanker om – har gjort det, at man ikke har placeret de centre centralt, men decentralt; det vil jeg gerne kvittere for. Jeg sy-

nes faktisk, at det er udmærket, at regeringen for en gangs skyld har gjort noget fornuftigt i den sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Jeg vil bare sige, at jeg ikke vil ødelægge det udsagn fra hr. Touborg, så lad lige det stå et øjeblik, at han anerkender, at regeringen fører god politik. Det synes jeg er et fremragende udsagn, så lad nu det stå og lad os ikke forstyrre det med utidige spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Regeringspartierne vil jo meget gerne manipulere, det gør de med tallene og grundlaget, og nu gør de det så også med det, jeg siger. Her har jeg dog den fordel, at jeg oven i købet kan forsvare mig på den måde, at jeg har det sidste ord at skulle have sagt, så det er sådan set en stor fordel.

Jeg synes egentlig, at der er god rimelighed i, at man i et folkestyre både kritiserer og roser, når der er noget at rose for. Det er for sjældent, at der er noget at rose regeringen for. Nu gjorde jeg det for en gangs skyld, og så er det åbenbart også galt, men jeg vil da nødigt ødelægge hr. Leif Mikkelsens gode humør, så det bliver mit svar på det.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er nogle ting, der nu er sat på plads.

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Undervejs i indlægget nævnte hr. Touborg, at det var uinteressant, hvad regeringen havde af tanker for fremtiden med hensyn til statslige arbejdspladser, og at det var mere vigtigt at se på, om tabellerne i redegørelsen nu også var sådan, som hr. Kristen Touborg syntes, at de skulle være.

Jeg vil gerne spørge hr. Touborg, om det ikke er hans opfattelse, at det også er med til at udvikle områderne, at de private virksomheder får mulighed for at etablere arbejdspladser ude i regionerne; at der i regeringens oplæg til nye politieheder kan flyttes 300-400 offentlige stillinger fra Københavnsområdet ud i regionerne; at der i forbindelse med kommunalreformen flyttes opgaver rundt i regionerne; og at der skabes vækstfora og det endda sådan, at det er vækstfora, der er behov for her og nu. Der har regerin-

gen anerkendt, at dem sætter man i gang, inden kommunalreformen sættes i gang.

Kl. 12.00

Vil hr. Kristen Touborg ikke indrømme over for mig, at det er vigtigere at reagere på nogle af de ting og agere på noget af det, der sker, end bare at sætte sig tilbage og sige: Det der var for dårligt?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ja, der er noget at svare på, hr. Touborg. Værsgo.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Hr. Touborg vil gerne indrømme, at regeringen rigtig er kommet i det hjørne, hvor man forsøger at manipulere med sine politiske modstandere. Når ordføreren starter med at sige, at jeg har sagt, at det var uinteressant, hvordan det ser ud med fremtiden, er det jo i direkte modstrid med det, jeg sagde. Rent faktisk sagde jeg, at jeg syntes, at det var meget interessant. Men jeg syntes også, at det var lidt interessant at se, hvor meget kød der var på det, regeringen havde gjort, altså på statusdelen. Det var det, jeg sagde. Jeg sagde ikke noget om, at det var uinteressant at se på fremtiden, og at det var mere interessant at se på tabeller.

Jeg synes dog i øvrigt, at det er interessant at se på tabellerne, når de er manipulerede. Jeg synes, at det er interessant for folkestyret og demokratiet at finde ud af, om staten kan gøre fuldstændigt, som staten vil i et folkestyre. Er det virkelig sådan, at Venstre og De Konservative synes, at det er o.k., at staten bare forsøger at køre hen over hovedet på folkestyret og manipulere med det? Det synes jeg ville være interessant at høre.

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Det næste spørgsmål, jeg vil stille, er i forhold til Fødevarestyrelsen. Den har været nævnt her nogle gange undervejs. Mener ordføreren ikke, at det er på sin plads og ansvarligt, når en minister for et område griber ind, hvis han kan konstatere, at tingene ikke er, som de var planlagt, og derfor foretager en tilpasning af en styrelse, så den er i overensstemmelse med det, som der er både økonomi og handling til?

Vil ordføreren anerkende, at der i forbindelse med Fødevarestyrelsens tilpasning nu sker en omfordeling og en flytning af folk, uden at det dermed beviseligt er sådan, som det ligger i kor-

tene, at Fødevarestyrelsen hermed bliver væsentlig forringet, ud over det, der er økonomi til?

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Det er naturligvis altid sådan, at en styrelse kan fungere i forhold til den økonomi, der er. Jeg synes, at det er fint at forsøge at effektivisere projektet. Men jeg synes ikke, at det er fint at centralisere det, og jeg frygter meget – derfor vil hr. Touborg heller ikke anerkende, at man bare kan gøre det, uden at det får konsekvenser – at den politik, regeringen i øjeblikket fører på området, vil indebære store problemer i fremtiden for både fødevarerikigheden og dyrevelfærden.

Jeg vil da godt minde regeringspartierne om, at vi her faktisk har et af de få områder, hvor Forbrugerstyrelsen og landbruget er enige i deres kritik af regeringen. Det sker ikke ret tit, så det skal jeg bare minde om. Det kunne da være, at det kunne give anledning til, at regeringen tog op til en nøjere overvejelse, om det, man gør, nu er klogt.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Per Clausen fra Enhedslisten som ordfører.

Per Clausen (EL):

Jeg skal ikke bidrage meget til den ellers rimelig underholdende snak om disse tal, som altså ikke er de helt nye tal, men nogle tal, der er lidt ældre, andet end at man selvfølgelig kan undre sig over, hvorfor de her tal fremkommer. Det må jo være fuldstændig indlysende for ministeren, at det ville blive opdaget. Man kan selvfølgelig godt blive lidt bekymret, for det kan være, at vi i oppositionen i virkeligheden er lidt uopmærksomme og sover, og at man har en erfaring med, at sådan nogle tal indimellem slipper igennem, uden det bliver opdaget, og det er jo kedeligt.

En helt anden mulighed er, at vi her ser det mest avancerede spin, vi har set i mange år, nemlig et spin, der går ud på, at man siger: Så taler oppositionen nok hele tiden om de her tal, og så kan vi beskyldte dem for at være sådan nogle, der kun interesserer sig for tabeller, hvorimod vi interesserer os for visioner og fremtid.

Hvad forklaringen er vil sikkert aldrig komme frem, men ministeren har sikkert en forklaring på, hvorfor man har valgt de her tal, og den må vi så lytte til.

Alligevel må man erkende, at redegørelsen indeholder det, som er kernen, nemlig at der sker et fald i indbyggertallet i udkantsområderne og en koncentration i de større byer; at beskæftigelsen og indkomstudviklingen generelt også har været mindre gunstig i udkantsområderne end i storbyerne; og at befolkningens uddannelsesniveau generelt er blevet højere over de sidste 10 år. Udviklingen har altså generelt været mindre gunstig uden for storbyområderne. Det er sådan det, der er kendsgerningerne.

Det er også rigtigt, at det er kendsgerninger, som både den nuværende og den tidligere regering har et medansvar for. Det kunne godt hænges sammen med, at den tidligere regering, SR-regeringen, i en lang række spørgsmål havde en svaghed for at indgå aftaler og forlig med de nuværende regeringspartier, og det kom der sjældent noget godt ud af.

Kl. 12.05

Det hænger dog også sammen med og er en logisk konsekvens af, at man har indrettet et samfund, som grundlæggende fungerer på nogle markedsøkonomiske betingelser. Det kan der godt være fordele ved, skal jeg skynde mig at sige, men det har i hvert fald helt entydigt den konsekvens, at det fører til en koncentration af både virksomheder, penge og magt.

Det er også derfor, at alle kapitalistiske lande, som er nogenlunde civiliserede, har en monopollovgivning og de fleste steder også en, der er mere effektiv end den i Danmark. Det er jo, fordi man udmærket godt ved, at man, hvis man vil have markedskræfterne og kapitalismen til at fungere bare nogenlunde fornuftigt, er nødt til at gribe ind med regulering fra statens side.

Det er vel også det, som Venstres ordfører kom i tanke om her, da hr. Kristen Touborg lige som fik udstillet det lidt for præcist, hvad Venstres ordfører sagde i sit første indlæg og i svarene på nogle af de indlæg, der var der. Men det er altså en konsekvens, og derfor kan man sådan ret hurtigt gå videre til at diskutere, hvad det så er for nogle politiske mål, vi har, og hvad de forudsætter af reguleringer fra statens side, hvis vi vil forsøge at opnå dem.

Jeg vil faktisk ikke her bruge megen energi på at snakke om statslige arbejdspladser, ikke fordi jeg synes, at det er ubetydeligt, men jeg er faktisk meget enig i, at der for grundlæggende at gøre noget for at løfte det, man i dag kalder udkantsområderne, skal andre ting til.

Vores alternativ er at skabe det, vi kalder økologisk bæredygtige lokalsamfund. Det indebæ-

rer bl.a., at der skal være bedre vilkår for lokale produktionsvirksomheder, mejerier og slagterier, altså lige præcis virksomheder, som er i naturlig balance med det, der også tidligere har været i de her områder; ikke noget kunstigt her.

I den sammenhæng er det selvfølgelig også vigtigt, at der er lokale indfaldsmuligheder, og derfor er hele diskussionen om lukkeloven i virkeligheden meget mere et spørgsmål om regionalpolitik, end det er en diskussion om de ansattes arbejdsvilkår. Det er et spørgsmål om at sikre, at der stadig væk findes butikker også i de mindre samfund frem for at erstatte dem med store indkøbscentre, hvortil man som oftest kun kan komme med bil, hvilket altså fører til øget transport og dermed også miljømæssigt har nogle negative konsekvenser.

Der er så alle de mennesker, der af forskellige grunde ikke er i besiddelse af en bil eller har adgang til en bil, hvad enten det skyldes alder eller sygdom, eller det bare skyldes noget helt banalt som, at man ikke har så mange penge.

Det skal også sikres, at der er en ordentlig offentlig service, og det er vigtigt at sikre, at den kollektive trafik fungerer. Det er jo sådan, at en forudsætning for, at folk kan blive boende i udkantsområderne og have et arbejde der frem for at flytte til de store centre og de store byer, er, at der også findes kollektiv trafik og i øvrigt findes en infrastruktur, som virker.

Vi har tidligere i dag været inde på spørgsmålet om internetforbindelse, ADSL-forbindelse osv. Det er jo topmålet af en skandale, at man i Danmark har overladt det rå kobber og kontrollen over det til et i virkeligheden tilfældigt privat firma, som kan skalte og valte med det, som de har lyst.

Vi synes, at man burde opfatte internettet som en del af den infrastruktur, som samfundet har en forpligtelse til at sikre fungerer, men hvis man ikke kan blive enig om det, burde man i hvert fald kunne blive enig om, at det er meget uhensigtsmæssigt at have et privat monopol på det her område. Det fører til, at priserne på det her område er betydelig højere i Danmark, end de er i andre lande, og at der også er vanskelighed med at få forbindelserne ført ud til alle dele af landet. Det er faktisk et meget stort problem, når vi snakker om den fremtidige udvikling i de her yderområder.

Med hensyn til den kollektive trafik og det at gøre noget for lokalsamfundet er et konkret eksempel på, at der i SR-regeringens tid kunne laves fornuftige initiativer sammen med os, at den

fik gennemført gratis person- og cykeltransport til de små øer.

Nu har der ikke været mange, der har snakket om de små øer her i dag, men man må i hvert fald på det område konstatere, at alle de ønsker, som er kommet fra de danske småøers organisation i forhold til kommunalreformen, på den ene eller anden måde er blevet afvist af regeringen – som regel med det argument, at de skiftende ministre har nogle meget bedre planer for, hvordan man skal løse problemerne for de små øer, end disse selv har.

Kl. 12.10

Mit udgangspunkt er, at det nok indimellem ville være klogt at lytte til, hvad de, der har skoen på, siger, for de ved, hvor de trykker. Så når det handler om de små øer, synes vi altså, at der også kunne være grund til at tage nogle initiativer, som tager udgangspunkt i de ønsker, de selv har formuleret, og de bekymringer, de selv har med hensyn til kommunalreformen. De er jo ikke helt så optimistiske som regeringen og Dansk Folkeparti i forhold til, hvad det betyder.

Vi har også foreslået, at man skulle etablere nogle støtteordninger, der i en periode kunne medvirke til at sikre, at en større del af transporten i Danmark blev lagt over på coastere, altså at man faktisk udnyttede den kendsgerning, at Danmark er omgivet af vand. Dermed kunne man faktisk godt, hvis man fik det til at fungere, sikre, at områder, der i dag opfattes som udkantsonråder, holder op med at være det, fordi de ligger centralt i forhold til en sådan transportform.

I stedet for at gennemføre den her privatisering af postvæsenet med deraf følgende nedlæggelse af posthuse, fordi det ikke kan betale sig at have dem – vi ser, hvordan biblioteker, skoler og nærbutikker forsvinder, hvilket gør, at man faktisk ikke har mulighed for at klare de daglige fornødenheder ved indkøb og andre aktiviteter i nærmiljøet – synes vi, at man på det her område skulle holde op med at sige, at det overlader vi bare til markeds kræfterne og markedet at styre.

Det er jo absurd, at man lukker de små posthuse og fjerner en vigtig del af den lokale service i stedet for at gå den anden vej og sikre og udvikle posthusene som et led i at sikre lokal service og lokale indkøbsmuligheder. Der burde selvfølgelig også lokalt være en udbygning af kulturtilbud som teatre, musik, museer, biblioteker, svømmehaller, skoler osv.

Når regeringen vil indføre gratis adgang til museer, er det selvfølgelig museer i København,

man snakker om. Så regeringens politik går ikke den vej, som vi peger på.

Det, som andre har været inde på i dag, og som jeg også synes er meget vigtigt, er jo vedvarende energi, hvis man skal se på, hvad for nogle arbejdspladser, hvad for nogle erhvervsmuligheder som naturligt kunne udvikle sig i f.eks. Nordjylland og Lolland-Falster-området. Der havde man succes, men regeringen har haft vældig travlt med at lukke en række af de ordninger, som den gamle regering, SR-regeringen, havde gennemført sammen med Enhedslisten. Og så er der hele spørgsmålet om fortsat at sikre en produktion af sunde fødevarer i lokalområderne.

Begge dele er ting, som jeg vil benytte lejligheden til at komme nærmere ind på i de to efterfølgende debatter, som næsten handler om det samme, og man må jo så finde lidt variation over temaerne. Det er i hvert fald vores udgangspunkt for at gå ind i den her diskussion.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det indenrigs- og sundhedsministeren for at runde af. Så er det lige med at finde dokumenterne.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det har været spændende at lytte til den her debat.

Jeg hæftede mig ved, at hr. Jens Peter Verner sen sagde, at man politisk godt kan påvirke udviklingen, og det er jeg meget enig i. Jeg blev så glad for, at det ikke er hr. Jens Peter Verner sen, der har hovedansvaret for det, for man må sige, at en af de måder, vi kan påvirke udviklingen på som politikere, jo er ved at sætte en stemning i befolkningen. Og hvis man forestillede sig, at den stemning af surhed, tværhed og opgivenhed skulle være den, som det danske Folketing sådan mere generelt forsøgte at præge samfundsudviklingen med, ville det godt nok se sløjt ud.

Jeg synes, at det har været lidt forstemmende at lytte til det her meget negative billede, som nogle har forsøgt at mane frem. Nu snakker vi jo regionalpolitik og dermed altså også, kan man sige, om en sammenligning af vilkår, altså om de forskellige regioner op imod hinanden. Der er meget fokus på: Er der nu en total millimeterretfærdig fordeling af de statslige arbejdspladser? Er der en total millimeterretfærdig fordeling af

købekraft m.v.? Det er sådan set en spændende debat, men den kan jo ikke stå alene.

Hvis vi er fire mand, der skal dele en hundredkroneseddel, er der 25 kr. til hver, og så er den godt nok også delt ligeligt. Men det var måske sjovere at have en femhundredemand og så dele den lidt skævt. Derfor kan man jo altså ikke snakke regionalpolitik uden også lige at gøre nogle bemærkninger om, hvad den generelle situation i det danske samfund er. Der tegner sig så et helt andet billede end det sorte billede, som oppositionen har forsøgt at mane frem.

For hvad er det, der karakteriserer Danmark og dansk økonomi i øjeblikket? Det er et massivt overskud på statsfinanserne. Det er et overskud på betalingsbalancen. Det er en udvikling, hvor beskæftigelsen går op og arbejdsløsheden går ned. Det er en udvikling, der er karakteriseret af lav rente. Det er en udvikling, hvor forbrugerne har tillid til fremtiden, hvor vi i internationale undersøgelser markeres som et af de lande, det er mest fordelagtigt at investere i. Vi har Europas stærkeste økonomi. Der er fremdrift alle steder i alle egne af Danmark.

Kl. 12.15

Den grundtone må nødvendigvis også sættes til en debat, der handler om regionalpolitik, inden man nu graver sig ned i et dybt sort hul, som i øvrigt, når nu ordet manipulation bringes frem, i hvert fald har elementer, der netop drejer den vej.

Det er jo forstemmende, at vi skal opleve, at Arbejderbevægelsens Erhvervsråd nu skal bruges som et sandhedsvidne i debatten her. Hvis vi husker valgkampen, oplevede vi altså, at Arbejderbevægelsens Erhvervsråd gik ud og sagde, at regeringens regionalpolitik og regeringens politik omkring udflytning af statslige arbejdspladser havde haft den konsekvens, at der var beskæftigelsesfremgang i hovedstadsområdet, og at der var nedgang de andre steder. Flere statslige arbejdspladser i hovedstadsområdet og nedgang de andre steder var det, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd sagde.

Det viste sig at være et hundrede procent lodret forkert – et hundrede procent lodret forkert. Hvorfor viste det sig at være forkert? Jo, det viste sig at være forkert, fordi de tal, man baserede undersøgelsen på, nemlig Personalestyrelsens tal, som nu også bringes frem her i debatten, var fejlbehæftede. Det er sådan set også præcis grunden til, at vi bruger tallene fra Danmarks Statistik i den regionalpolitiske redegørelse i år.

Sidste år havde vi også suppleret de tal med tallene fra Personalestyrelsen opgjort kvartalsvis, og det, der var effekten af det, var jo altså, at der kom et misvisende billede ud af det, bl.a. fordi der havde indsneget sig den fejl, at hele Skov- og Naturstyrelsen var opgjort under København, og det vil sige, at en hvilken som helst medarbejder ansat i Skov- og Naturstyrelsens regi figurerede som en statslig ansat i hovedstadsområdet, uanset at det konkrete arbejde altså blev gjort i nogle af statens skove rundt omkring i Danmark.

Derfor må jeg sige, at jeg synes sådan set, at det er helt uhørt og forstemmende – når ordet manipulation bruges, vil jeg bare returnere det – når man forsøger at sætte spørgsmålstegn ved det talgrundlag, vi har lagt frem. Så meget desto mere, som hvis man ser i Arbejderbevægelsens Erhvervsråds – denne forlængelse af Socialdemokratiets folketingsgruppes eget sekretariat – notat af i dag, hvor man vil kunne se, at den overordnede profil i den her diskussion om de statslige arbejdspladser efter de tal, som Arbejderbevægelsens Erhvervsråd nu selv bruger i dag, er præcis den samme, nemlig en nedgang i antal statslige arbejdspladser i København på 5 pct. mod en generel tendens i Danmark på knap 4 pct. Altså præcis det, som også er profilen i de tal, regeringen har lagt frem, nemlig at vores målrettede satsning på at koordinere placeringen af de statslige arbejdspladser har haft den konsekvens, at vi prioriterer områderne uden for København frem for København.

Det gør vi på to fronter for at understøtte den regionale udvikling, og det gør vi, fordi vi er nødt til at have en sammenhæng i det her. Det gør vi ved at sige, at væksten i den offentlige sektor er koncentreret omkring kommuner og amter. Det er de varme hænder, hjemmehjælperen, skolelæreren, pædagogen, sygeplejersken, lægen, som jo altså virker ude i samfundet, hvor folk bor. Det er der, væksten har været i den offentlige beskæftigelse. Så har vi til gengæld holdt igen med den statslige beskæftigelse.

Derfor skal man være mere end enøjet, ja, nærmest blind, hvis man alene gør det her til en debat om statslige arbejdspladser, som altså udgør 7 pct. af arbejdspladserne i Danmark, hvor de offentlige arbejdspladser under ét udgør omkring 30 pct. Må vi ikke bede om, at man ser tingene i en sammenhæng. Gør man det, så tegnes der faktisk et ganske flot billede af, at Danmark er et samfund i regional ligevægt. Man skal lede længe og vil rimeligvis også lede forgæves, før

man kan finde et land, der er så harmonisk, hvor der er så små og beskedne forskelle egene imellem, som situationen er i Danmark.

Det betyder selvfølgelig ikke, at vi skal stille os tilfredse med det. Vi skal selvfølgelig videre, og det er jo også regeringens ambition. Det er derfor, at vi nu målrettet satser på at bringe hele det danske samfund ind i videnssamfundet. Det er opgaven for Globaliseringsrådet, som i første række selvfølgelig skal formulere den nationale udfordring, men hvor vi i regeringen har lavet et set-up med et regionalt ministerudvalg i periferien af Globaliseringsrådet, som får den opgave at oversætte den nationale udfordring til en regional udfordring.

Kl. 12.20

Hele Danmark skal jo trække med, når vi skal i gang med at udmønte de massive investeringer, som regeringen har lagt op til i sit regeringsprogram, nemlig 10 mia. kr. til forskning, uddannelse og innovation, og når vi skal til at prioritere anvendelsen af Højteknologifonden. Hver egn og hver region skal spille på de kompetencer, der karakteriserer netop hver egn og hver region.

Det er præcis også derfor, at vi nu om kort tid kan se frem til, at Folketinget, i hvert fald et flertal, og man kan håbe, at det også bliver et større flertal, tager ansvaret for at lave en ramme omkring erhvervs- og regionaludviklingen, nemlig de nye vækstfora, som bliver smeltediglen eller mødestedet mellem regionale og lokale politikere, vidensinstitutioner og virksomheder. Det er jo i mødestedet mellem de sektorer, og ikke ved at vi fra Christiansborg dikterer bestemte udviklingsprogrammer, at der kan skabes udvikling i dette samfund.

Vi kan levere pæne historiske tal, der viser, at vi nok er den regering i nyere tid, der mest præcist og mest konsekvent og mest modigt har forfulgt hensynet om at placere statslige arbejdspladser regionalt, også når det har mødt modstand, også når DJØF siger, at man da ikke kan være jurist og bo i Ringkøbing. Det har vi sat os ud over og sagt, at selvfølgelig kan man det, og selvfølgelig skal vi tilgodese byerne uden for de naturlige vækstområder, når vi placerer statslige forvaltningsarbejdspladser.

Det samme har vi vist ved placeringen af det nye fængsel i Nørre Alslev, også selv om Fængselsfunktionærernes Forbund og andre siger, at man da ikke kan byde fangerne, at de skal placeres så langt fra København, for det ødelægger sådan set i udgangssituationen deres mulighe-

der. Her har vi sagt, at der er en række stærke regionalpolitiske grunde til at placere det fængsel på Lolland, som vil sætte sig massivt i opførelsesfasen, hvor det vil give arbejdspladser, og i driftsfasen, hvor det vil give arbejdspladser. Det samme gælder Sikkerhedsstyrelsen i Esbjerg og Styrelsen for Social Service i Odense.

Vi har sådan set bevidst forfulgt den kurs, og det er også baggrunden for, at tallene viser, at den slankning, når vi ser på antallet af statslige arbejdspladser, har været koncentreret omkring hovedstadsområdet. Vi vedstår vi os den slankning, for det er sådan set forudsætningen for at putte bagepulver i kommuner og amter og glæde sig over, at der udvikles stillinger derude, hvor folk bor. Det er sandheden om den sag.

Der har været bragt et spørgsmål op, som godt nok ligger lidt i periferien af sådan kernen i mit eget ressortområde, men alligevel, jeg må jo kunne svare for regeringen, om den danske fiskerisektors udviklingsmuligheder i relation til EU-strukturprogrammerne. Må jeg ikke om det først sige, at jeg er bekendt med, at Fiskerirådet her for 2 dage siden har skrevet til statsministeren og rejst spørgsmålet om fuld hjemtagning af de midler, som Danmark har mulighed for at tage hjem på dette område, altså EU-støtte til fiskerisektoren. Jeg er bekendt med, at denne henvendelse til statsministeren nu foranlediger en sagsbehandling i Fødevarerministeriet for at tage stilling til de spørgsmål, der her er rejst.

Sagen har baggrund i, at der faktisk i forhold til Danmark er afsat en ganske betydelig ramme, 1,6 mia. kr., hvor vi umiddelbart har dimensioneret med at hjemtage de 1,1 mia. kr. Rammen på de 1,6 mia. kr. er sådan set sat af, uden at jeg her skal kunne redegøre for de nærmere detaljer, som et spejlbillede på et historisk forløb tilbage i 1980'erne, hvor der var massive ophugninger i den danske fiskeriflåde. Det gør sådan set, at der er en ramme, der står Danmark på, som er mere rummelig, end vi måske også selv havde haft en forventning om. Det er altså i det lys, at man nu må overveje, om det giver mening, om det er fornuftigt at arbejde for også at hjemtage den del, altså den halve milliard, der ikke umiddelbart er lagt op til hjemtagning af.

Det er jo værd at huske på, at man ikke bare skal hjemtage EU-penge bare for at hjemtage EU-penge. Man skal hjemtage EU-penge, hvis det tjener et formål. Og det er sådan set også baggrunden for, at der nu på baggrund af Fiskerirådets henvendelse er sat et arbejde i gang for at vurdere, om der er aktiviteter i et sådant om-

fang og med en sådan fornuft og med et sådant fremadrettet perspektiv, at det er relevant at gå på jagt efter den sidste del af rammen, ligesom det selvfølgelig i den sammenhæng også må overvejes, om der er mulighed for at skabe den nationale medfinansiering, der skal til for at løfte denne uudnyttede del af rammen hjem.

Kl. 12.25

Situationen er nemlig den, og her vil jeg så heller ikke kunne redegøre for de nærmere detaljer, at afhængigt af hvad man hjemtager EU-pengene til, er graden af national medfinansiering forskellig. Kravet til national medfinansiering afhænger af det formål, man hjemtager pengene til. Hjemtages de til ophugning, er kravet til den nationale medfinansiering ganske voldsom. Så skal der mange penge på bordet for at få penge hjem. Hjemtager man til andre formål, er kravet til national medfinansiering lidt mindre. Så skal der færre penge på bordet for at få mange penge hjem. Der er oven på den meget nylige henvendelse, der er indgået til statsministeren, præcis i går sat gang i et arbejde under ansvar af fødevarerministeren.

Jeg tror, at det vil være passende at stoppe her for også at have lidt tilbage til de to næsten identiske debatter, vi nu tager hul på om et øjeblik.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er nogle spørgsmål til ministeren. Den første spørger er hr. Arne Toft.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Den 23. maj 2002 vedtager vi et forslag til vedtagelse, hvor alle Folketingets partier er enige om at opfordre regeringen til at sørge for, at statslige arbejdspladser kommer ud i de tyndtbefolkede områder, hvor der nogle steder direkte er afvanding, og hvor det andre steder kniber med at få det til at køre rundt. Vi ved jo, at statslige arbejdspladser ofte er lig med højtuddannede ansatte, så bare det, at der kommer nogle ud, kan være med til at give et løft.

Hvad siger ministeren så, når man kan se, at det altså ikke har hjulpet? Det kan godt være, at ministeren fortæller, at det måske ikke ser så galt ud, men alt andet lige har det ikke hjulpet. Er det tilfredsstillende, når man egentlig har gjort meget for det? Man har jo udsendt mange publikationer, hvoraf det fremgår, at man egentlig godt vil gøre noget. Men det har altså ingen effekt.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg er helt uenig i den måde virkeligheden beskrives på. Regeringen har kontinuerligt forfulgt ambitionen om at flytte statslige arbejdspladser, hver gang der har været bragt statslige arbejdspladser i spil.

Tag kommunalreformen – jeg vil også gerne kvittere for hr. Kristen Touborgs bemærkninger – hvor vi jo meget bevidst har forfulgt ideen om at bringe byer i spil, som måske ikke ellers opleves som værende de naturlige steder for vækst-udvikling; vi har brugt den moderne teknologi til at lave callcentre og har placeret dem meget, meget decentralt til at betjene hele skattestrukturen; der er fængslet i Nørre Alslev; der er den regionale statsforvaltning. Der er stribevis af eksempler, der sådan set bekræfter, at hver gang spørgsmålet om statslige arbejdspladser har været i spil, har regeringen sat en meget offensiv regionalpolitisk dagsorden.

Det kan selvfølgelig være, at det skyldes, at jeg ikke har været opmærksom nok på det, men så kunne jeg måske få det at vide nu: Hvor er det, at vi har hørt nogle præcise socialdemokratiske forslag om udflytning af statslige arbejdspladser, altså afstemt i hele folketingsgruppen?

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Jeg ved ikke, om man kan sige, hvor man har hørt om de socialdemokratiske forslag, men under valgkampen hørte jeg en justitsminister, der foreslog, at flytte Kort- og Matrikelstyrelsen til Nordjylland, og jeg hørte en forsvarsminister, der foreslog det samme. Det er klart, at det bager vi op om. Det er bare ikke blevet til noget.

Jeg vil godt spørge ministeren: Det har vist sig, at samfundet egentlig er i stand til at styre mange ting. I Irland var man i stand til at styre virksomheder, der simpelt hen blev placeret i områder, hvor der ikke var ret mange mennesker, og så flyttede menneskerne derud. Der er en undersøgelse fra London, der viser, at ved at flytte 20.000 statsarbejdspladser fra London kan man i løbet af 15 år spare 22 milliarder. Er det noget, som ministeren har tænkt sig at undersøge, om det måske kunne være noget, som vi i en mindre målestok kunne bruge?

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er regeringens ambition, og det er også den måde, vi arbejder på, at hver gang, vi rører rundt i den statslige gryde, vurderer vi, om man med fordel kan bringe denne gryde bedre i kog ved at sætte den på sådan et decentralt koge-sted. Det har vi gjort omkring kommunalreformen. Det har vi gjort omkring forsvarsforliget, som har en meget, meget klar regionalpolitisk profil til glæde for ikke mindst det nørre- og midt- og vestjyske. Det har vi gjort ved udbygningen af dansk fængselskapacitet. Det er sådan set det, vi gør hver gang.

Vi har jo så også nogle gange lidt nederlag, fordi oppositionen ikke har villet bære ved, altså da vi ville udflytte statens arkiver til Odense, var der jo ikke nogen, der ville bære ved. Jeg spørger igen, for det er svært at finde de der præcise oppositionsforslag om, hvad det er for flytninger, man skal lave, som er bakket op af folketingsgruppen. Nu taler jeg ikke om partiets mand i Nordjylland, som har et synspunkt, og partiets mand i Sønderjylland, som har et andet synspunkt. Nu taler jeg om partiet som sådan.

Kl. 12.30

Det, der kendetegner regeringen, er jo, at når vi handler, handler vi ensartet og målrettet, og vi kan dokumentere i handling, at vi har tænkt offensivt regionalpolitisk i den måde, vi har dimensioneret statens ressourcer på.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Indenrigs- og sundhedsministeren startede sit svar med at bemærke, at der skulle være surhed her i Folketingssalen. Jeg synes, at den, der har haft det mest sure indlæg, måske er ministeren selv i sit svar her.

Det er jo sådan, at når man bringes i en situation, hvor man forholder Folketinget oplysninger af en art, som man tidligere har givet, uden i øvrigt at give en forklaring på hvorfor, så begynder vi selv at undersøge: Hvordan er det så med Personalestyrelsens tal? Jeg synes, det er tankevækkende, at ministeren så siger, at det også er Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, der ikke kan finde ud af tingene.

Sagen er jo, at det her spørgsmål har været forelagt finansministeren, der i et svar den 18. marts giver disse oplysninger om, hvordan det ser ud med personalet i hele Danmark, kommune for kommune. Og det er ud fra disse tal, at jeg

har anfægtet de oplysninger, som ligger i den regionalpolitiske redegørelse, og det er ud fra disse tal, at jeg siger, at man i en række af udkantkommunerne har haft det største fald i antallet af statslige arbejdspladser. Der er jo ikke mulighed for at gentage det inden for et minut, men jeg nævner en række kommuner, hvor man regionalt har tabt tusind statslige arbejdspladser. Der er et større tab end det, som ministeren tilkendegiver i sin redegørelse, nemlig at det er stort set lige over hele landet.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg må meget have mig frabedt, at jeg skulle have forholdt Folketinget nogen som helst oplysninger. Det er en urimelig påstand, det er en underlødige påstand.

Jeg har forklaret baggrunden for, hvorfor vi i den regionalpolitiske redegørelse bruger tallene fra Danmarks Statistik, og har jo altså bl.a. påpeget, at jeg da tror, det har været utilsigtet, at Arbejderbevægelsens Erhvervsråd midt i valgkampen – det har formentlig været utilsigtet og et tilfældigt sammenfald, at det det lige var på det tidspunkt – gik i byen med nogle påstande, som viste sig at være absurde og forkerte, fordi de byggede på forkerte tal.

Det skal man da tage ved lære af. Det er det, vi har taget ved lære af, og det er sådan set baggrunden for, at vi bruger de tal, som er stabile og kontinuerlige, og som er lavet med henblik på at kunne afdække den regionalpolitiske effekt, nemlig tallene fra Danmarks Statistik. Det er forklaringen på det, og profilen er, som jeg har redegjort for.

I øvrigt er det sådan, at selv om man så nu trækker Personalestyrelsens tal frem, er profilen jo den samme, nemlig at hovedstadsområdet er slanket for statslige arbejdspladser i et omfang, der signifikant overgår den generelle slankning, når vi ser på statslige arbejdspladser.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Jeg vil godt sige, at finansministeren i det svar, der ligger fra finansministeren om det her spørgsmål, skriver: Der ses ikke at være sæsonbestemte variationer i statens personaleforbrug, og derfor kan oplysninger for et enkelt kvartal anvendes.

Det vil altså sige, at finansministeren sender over her til Finansudvalget og Folketinget, at

disse her tal er de korrekte, og de afviger altså fra de oplysninger, der ligger.

Når man så siger, at København har et større fald, så er det jo heller ikke det, jeg har talt om. Jeg har sagt, at Ærø har et fald på 58 pct., Skagen på 49 pct., Tønder på 47 pct., Rudkøbing på 36 pct., Lemvig på 18 pct., Randers på 17 pct. Jeg nævner altså en lang række regionale områder, hvor man har et stort fald i statsligt ansatte – der er større. Det er sådan set bare det enkle budskab, og det har jeg nu gentaget nogle gange. Jeg tror også, at ministeren er fuldstændig klar over, at det ikke er en særlig rar situation, vi står i med det her.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er en fantastisk bekvem situation, fordi det giver mig anledning til igen og igen at påpege sandheden i denne her sag, nemlig at regeringen har forfulgt det spor, at vi slanker i hovedstadsområdet til fordel for områderne uden for hovedstadsområdet, og jeg har også givet en forklaring på, hvorfor vi bruger de stabile tal fra Danmarks Statistik.

Det er i øvrigt sjovt, når man så tager nogle af eksemplerne frem, f.eks. Tønder. Jamen det er da rigtigt, at der har været et fald af arbejdspladser i Tønder. Det skyldes bl.a. det tidligere forsvarsforlig orkestreret af den tidligere regering.

Vi synes også selv, at Tønder er kommet i bekneb for arbejdspladser. Det er jo sådan set derfor, at vi nu har besluttet at lave en massiv tilførsel af statslige arbejdspladser til Tønder i form af et skattecenter. Jeg forstår, at der er nogle andre, der har meget travlt med at få de arbejdspladser væk fra Tønder igen. Jeg forstår, at det er et af kravene fra Socialdemokratiet, at der skal flyttes 140 nye statslige arbejdspladser væk fra Tønder igen. Jo, jo.

Jeg beder bare om, at der er lidt sammenhæng i det. Det er det, vi forsøger at forvalte, og jeg medgiver, at der i Tønder er et problem. Det forsøger vi at reparere på; andre forsøger at trævle det op igen.

Kl. 12.35

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

På et eller andet tidspunkt bliver det vel afklaret, om det er indenrigs- og sundhedsministerens tal, der er de rigtige. Det er jeg sikker på at der nok vil kunne blive fundet ud af.

Jeg vil sådan set ikke snakke så meget om de statslige arbejdspladser, for ministeren har jo ret i, at det tit kan blive vanskeligt at blive enige i de enkelte partier om præcis, hvor det er, man skal flytte arbejdspladserne hen, det er jo ikke helt forkert.

Jeg vil også sige, at ministeren mente, at oppositionen ligesom havde gravet sig ned i et hul og beskrevet en sort situation. Det, jeg gjorde, var bare at referere, hvad der står i redegørelsen, nemlig at ulighederne bliver større, og så sagde jeg, at det må vi gøre noget ved.

I den sammenhæng vil jeg godt høre, om ministeren ikke er enig i, at det faktisk er meget vigtigt, hvis vi skal gøre noget ved det, at vi sikrer, at der er gode betingelser for at etablere små nye virksomheder særlig dér, hvor store koncerner nedlægger gamle arbejdspladser, og at det også kan gøre det nødvendigt at se på de regler, der er omkring monopollovgivningen i Danmark.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg er først og fremmest glad for, at hr. Per Clausen og jeg ser ens på, hvad der ligesom er proportionerne i den her debat, og at værktøjskassen, det første værktøj, man skal vælge i relation til at sikre udvikling ude regionalt, ikke er at flytte den samme statslige arbejdsplads rundt, for det gør kun folk momentant glade, indtil den så flyttes videre til det næste sted. Så det er jo ikke det langsigtede instrument. Det er selvfølgelig at skabe udvikling.

Jeg er meget enig i, at noget af det, der skal skabe udvikling, er at skabe langt bedre rammevilkår for små og mellemstore virksomheder. Det arbejder regeringen jo målrettet på. Skattestoppet er værktøj nummer et, det giver dispositionssikkerhed og tryghed for iværksætterne, over tid lempelser i skattelovgivningen og fjernelse af administrative byrder. Vi arbejder målrettet på det. Der er en lang, lang række initiativer, der skal til, for at skabe bedre rammebetingelser for selvstændige i Danmark.

Jeg tror ikke, at der til den værktøjskasse skal henregnes de her ideer af mere ekspropriativ karakter, der går ud på, at hvis man har en virksomhed og ønsker at flytte til mere moderne produktionsanlæg, så skal man opleve efterfølgende, at ens gamle produktionsanlæg eksproprieres til konkurrenten. Det tror jeg ikke vil

være et værktøj, der indgår i vores værktøjskasse.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu er jeg jo et meget beskedent menneske, så jeg har ikke foreslået, at ministeren skulle gå ind på ekspropriation. Jeg har sådan set bare sagt, at der skal være sikkerhed for, at andre, som gerne vil videreføre en eller anden form for produktion, får mulighed for at overtage det produktionsanlæg, der er. Det er sådan set mit ærinde.

Det er jo konkret, for det er det problem, man står i i Hjørring, hvor man faktisk har mennesker, som gerne vil videreføre en fødevarerproduktion, og som i dag kun har ét stort problem, nemlig om Danish Crown vil sælge eller ikke sælge. Det synes jeg faktisk er et rigtigt problem.

Så vil jeg sige, at det er andet er: Der er jo også masser af mennesker, som har gode ideer til, hvordan man kan få gang i f.eks. bølgekraftprojekter i Nordjylland. Af en eller anden grund er det sådan noget, man interesserer sig meget for i Nordjylland. Af en anden grund, som måske er mindre indlysende, er der også masser af mennesker, som har gode ideer til projekter, der handler om solenergi. Det, de bare siger, er, at det er en forudsætning, at staten i en startfase er villig til at gå ind og understøtte, ikke kun i forhold til forskningsresultater og udviklingsresultater, men også til at sætte gang i det.

Så det er altså et spørgsmål, om staten vil støtte lokale kræfter, der gerne vil sætte noget i gang.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Vi kan sådan set ikke blive uenige om, at det selvfølgelig også er et element, at staten har en strategi for sin forskningspolitik m.v., hvor man også tænker i regional udvikling og i det hele taget altså i udvikling.

Det er jo hele rationalet bag, at vi nu bygger en Højteknologifond op, at statsministeren personligt har sat sig for bordenden i Globaliseringsrådet, og at vi altså internt i regeringen har organiseret os sådan, at vi på kanten af Globaliseringsrådet så at sige kan oversætte den nationale udfordring til noget, der har et mere regionalt perspektiv.

Det er jo hele den proces, der er sat i gang, samtidig med at der ligger et markant signal om, at vi nu skruer op for bevillingerne: 10 mia.

kr. mere til forskning, uddannelse, innovation, ambitionen om at bygge en højteknologisk fond op. Og alt det her har selvfølgelig også en regional afsmitning, når og hvis regionerne finder deres plads i denne her mere intelligente arbejdsdeling, hvor vi har en fælles dansk ambition med det, vi gør. Det er jo præcis det, vi er ved at sætte på skinner for tiden.

(Kort bemærkning).

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg har med stor interesse lyttet til ministerens svar omkring det med den debat, der har været om statistikspørgsmålet, om tallene nu var rigtige, eller de ikke var rigtige. Det kan man selvfølgelig også have en holdning til, men når vi nu står her og bruger flere timer på en regionalpolitisk redegørelse, så er det jo også vigtigt, at de forskellige redegørelser fra år til år er i tråd med hinanden.

Kl. 12.40

Der vil jeg da gerne spørge ministeren om det med, at man har udeladt tallene fra Personalestyrelsen i redegørelsen fra 2005 i modsætning til 2004. Her har ministeren redegjort for, at man mener, det var på grund af, at tallene ikke var de rigtige. Men der vil jeg da gerne spørge ministeren, om man ikke så burde have noteret i den redegørelse, vi har fået, at man har ændret på, hvordan man samler informationerne sammen.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nu kan man jo kigge på alle sager fra flere indfaldsvinkler, og man kunne også sige, at vi så sidste år valgte at medtage supplerende oplysninger fra Personalestyrelsen, for det, der sådan set har været ledetråden igennem de regionalpolitiske redegørelser over tid, og de tal, der er valide i forhold til at vurdere, om der er en regionalpolitisk effekt af det, vi gør, er tallene fra Danmarks Statistik, ikke kvartal for kvartal, men år for år, efter at man har lavet fejlfinding på dem, efter de er konsolideret, efter de er sæsonkorrigeret m.v. Det er de tal, det giver god mening at bruge, når man skal forfølge den langsigtede udvikling i, hvordan de her regionale konkurrencevilkår udvikler sig. Det er sådan set de tal, man kan fæste lid til.

Men jeg har det da helt fint med, der indgår supplerende tal, for uanset at man forsøger at lave en gimmick ud af det, så siger tallene sådan set præcis det samme, nemlig at regeringen har

slanket hovedstadsområdet for statslige arbejdspladser i et betydeligt større omfang end det, der karakteriserer resten af Danmark.

(Kort bemærkning).

Hans Kristian Skibby (DF):

Ja, det der med slankningen af antallet af arbejdspladser i København kommer for så vidt også ofte af sig selv, i og med at det er blevet så dyrt at bo der, at man ikke har råd til at købe en bopæl.

Jeg har et andet spørgsmål, og det er vedrørende det, som regeringen har gjort i forbindelse med regeringsgrundlaget efter folketingsvalget med, at man jo har valgt at nedsætte det regionalpolitiske ministerudvalg, som skal tage forskellige ting op til revurdering eller skabe nye initiativer for at fremme den regionale udvikling.

Der kunne jeg godt tænke mig at stille ministeren et spørgsmål i forbindelse med et svar, jeg har fået fra energiministeren om, at man her inden sommerferien ville komme med et energipolitisk oplæg fra regeringen. Jeg går ud fra, at indenrigsministeren er med i det her ministerudvalg. Der vil man jo prøve at komme med et oplæg til, hvordan man får lavet nye arbejdspladser bl.a. inden for bioenergi osv. og lige sådan med gyllesepareringsanlæg og sådan nogle ting. Det kunne give noget beskæftigelse rundt omkring i landet, hvis man kunne få åbnet op for nye arbejdspladser af den art.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det synes jeg lyder både spændende og meget perspektivrigt, og det glæder jeg mig også til personligt at stifte nærmere bekendtskab med. Jeg må helt ærligt sige, at jeg ikke – altså for nærværende – er særlig bekendt med, hvordan det arbejde under transport- og energiministeren skrider frem.

Men jeg kan mere generelt sige, at når vi har valgt at lave et regionalpolitisk ministerudvalg, så er det – og det synes jeg også, debatten her i dag jo understreger – fordi regionalpolitik jo ikke sådan bare er en disciplin, man kan reservere til forskning eller uddannelse eller transport eller en anden sektor. Det er jo noget med at have den røde tråd hele vejen igennem.

Det, vi har kunnet aflæse, også når man ser på tidligere regeringsbedrifter eller manglende bedrifter, har jo været, at de enkelte ministre har

siddet og, jeg havde nær sagt, superoptimeret. F.eks. når man har skullet indrette sin egen forvaltning, placere sine egne arbejdspladser, er man minister for minister nået til den meget overraskende slutning, at der er noget, der hedder Aalborg, Århus, Odense og København, og uanset hvad man skal placere, så er det logisk, at det koncentrerer sig dér ud fra en faglig indfaldsvinkel.

Hvis mange ministre uafhængigt af hinanden sidder med denne form for faglighed fuldstændig egenrådigt, får vi en skæv profil, og det er sådan set baggrunden for, at vi har valgt at skabe noget mere intern forpligtelse i regeringen til at se Danmark under et. Derfor er jeg også glad for, at alle tal viser, at det har haft en mærkbar effekt.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Det har været en meget dyr debat her i formiddag, for da vi startede, fortalte Venstres ordfører, hr. Leif Mikkelsen, at den danske regering ville hjemtage alle de midler, der var mulighed for, og også kvittere for og sørge for, at der var dansk medfinansiering. Så her klokken halv et eller sådan noget gik indenrigsministeren på tallerstolen og kunne sige på regeringens vegne: Ja, der har været nogle forskellige forhold, der gør, at det gør vi så alligevel ikke. 500 mio. kr. til en betrængt industri i alle de områder, som vi taler om her, det er Skagen, det er Hirtshals, det er Sydlyn, det er Bornholm, alle de steder, hvor vi har problemer med beskæftigelsen og en lang række højere ledighed, siger regeringen nu, at det er der ikke behov for. Det er dog besynderligt.

Kl. 12.45

Jeg bebrejder sådan set ikke hr. Leif Mikkelsen noget, for vi kan jo læse i regeringsgrundlaget, at regeringen vil hjemtage alle midler. Derfor er spørgsmålet, hvordan koordineringen er mellem Venstres gruppe og ministeren, så man kan sørge for, at Venstres ordfører bliver klædt bedre på, så han ikke kommer til at stå og bilde resten af Folketinget noget ind, som regeringen ikke har i sinde at gøre.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jo, jo, men nu skal man klæde sig rigtig, rigtig godt på, hvis man skal til møde med nogen, der kun har det ene formål at prøve at klæde en af, men lad nu det være.

Der er to fejl i det ellers udmærket komponerede indlæg her:

Den første er, at det skulle fremgå af rege- ringsgrundlaget, at vi har givet tilsagn om, at vi skal trække alle EU- støttemidler hjem til Dan- mark. Det kan man ikke læse ud af regerings- grundlaget. Man kan meget, meget klart læse, at regeringen i forhold til landbrugspolitikken og landdistriktspolitikken har taget stilling til at ville hjemtage midlerne. Det er det, man kan læse ud af regeringsgrundlaget. Dermed har vi ikke i regeringsgrundlaget taget stilling til det her spørgsmål om fiskeristrukturmidler. Så det er den ene fejl i spørgsmålet.

Den anden fejl er, at jeg skulle have sagt, at vi ikke vil foretage nogen hjemtagning. Det har jeg ikke sagt. Jeg har sagt, at der er planlagt efter at hjemtage 1,1 mia. kr., og så har jeg sagt, at der er en overmåde stor ramme til rådighed for Dan- mark, som primært har sit udspring i, at den ak- tuelle ramme er et spejlbillede af et forbrug, der var tilbage i 1980'erne, hvor der var massiv op- hugning i den danske fiskeriflåde.

På baggrund af den henvendelse, der altså er indgået for 2 dage siden til statsministeren, og som i går er oversendt til fødevareministeren, og som jeg så i dag er blevet bekendtgjort med, sæt- ter fødevareministeren nu gang i en analyse for at afdække, om det giver mening at søge at hjemtage disse midler. Altså om der kan laves fornuftige projekter, om det tjener et formål, og hvilke krav det stiller til den nationale medfi- nansiering.

For som jeg sagde – jeg tror ikke, at hr. Bjarne Laustsen var i salen på det tidspunkt, så jeg si- ger det lige igen for en sikkerheds skyld – så er kravet til national medfinansiering forskellig, da det afhængig af, hvad det er for nogle projekter, man finansierer. Det arbejde er sat i gang, og man kan jo ikke bedømme regeringens konklusion af det her, før regeringen selv har draget den.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg hørte udmærket, hvad indenrigsministeren sagde, for der har jo været en teknologisk udvikling, der gør, at man kan høre og se den slags ting andre steder end her i salen. Det er også en grund til, at man godt kan have arbejdspladser ude i yderområderne, at de altså ikke nødven- digvis behøver at ligge i centraladministratio- nen her i København.

Når indenrigsministeren siger, at det har no- get med 1980'erne og den store ophugning, der var der, at gøre, så javel, men fiskeriets krise har aldrig været dybere, end den er i dag. Det skyl- des flere forskellige forhold, og FIUF-midlerne går jo ikke bare til det demersale fiskeri, men også til udvikling af fiskeriprodukter osv.

Når vi ser på laksesagen, hvor EU har lagt antidumpingstold på, er der blevet hjemsendt flere folk i Hirtshals og på Skagen end det antal job, man har forsøgt at beskytte i Skotland. Det er jo derfor, at regeringen må tage sig sammen. Det er 2.500 job, der er på spil her. Vi oplever også en norsk sildeboycot, og den rammer også i høj grad Nordjylland, og så har vi hele nedgan- gen i det demersale fiskeri.

Derfor tror jeg, at regeringen gør meget, meget klogt i at hjemtage alt, hvad den kan, for at prøve at stabilisere og udvikle området, og vi medvirker gerne til det, for der er behov for det. Det er i alle de yderområder her, at vi har den store nedgang. Jeg håber ikke, at debatten er ble- vet så dyr, at det koster 500 mio. kr., men jeg hå- ber, at ministeren og regeringen i det hele taget besinder sig.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg vil da meget gerne starte med at kvittere for det tilsagn fra Socialdemokratiet om, at man gerne vil være med til at anvise finansiering af en yderligere national medfinansiering af denne her ramme. Det er jo så et tilsagn, jeg aflæser i kombination med den melding, der også har været fra Socialdemokratiet, om, at man nu går ind i finanslovforhandlinger med respekt for skattestoppet.

Jeg synes, at det er meget, meget positivt, at der nu ligger et markant tilsagn fra Socialdemo- kratiet om, at man med respekt for skattestop og udgiftsrammer vil være med til at se på, om man kan finde yderligere national medfinansiering til at hjemtage penge til den danske fiskerisektor. Det vil jeg formidle videre til fødevareministe- ren. Det tror jeg vil glæde ham overordentligt, så er én sten da i hvert fald fjernet fra vejen.

Så er jeg enig i synspunkterne om den tekno- logiske udvikling, at man skal lave opgavede- ling m.v. Det er også derfor, at jeg nu har fornø- jelsen af at stå her, mens fødevareministeren, der er ansvarlig for det, vi diskuterer, kan sidde i sit ministerium og læse henvendelsen fra Dansk Fi- skeriforening og altså allerede er gået i gang

med at lave den analyse, som jeg har henvist til. Så kommer vi nok ikke det emne meget nærmere her.

Kl. 12.50

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Jeg vil sige tak til ministeren for redegørelsen, og så vil jeg lige spørge ministeren, om ministeren er tilfreds med den status, som den også er udtryk for. Kan man sige, at Danmark udvikler sig på den rigtige måde? Altså, jeg tolker det sådan, at skævheden og koncentrationen bliver større og større.

Jeg er enig i, at det ikke kun handler om offentlige arbejdspladser, men det handler også om, som jeg prøvede at sige i mit indlæg, at man fra Folketingets og regeringens side lægger en strategi for, hvordan man mener at Danmark skal udvikle sig f.eks. økologisk og landbrugs-mæssigt.

Her vil jeg gerne høre ministerens kommentar til, om det ikke kan være med til at fremme udviklingen, hvis man tager særligt hensyn til de udkantsområders særlige forudsætninger, for jeg synes ikke, at det grundlag, der er nu, er tilfredsstillende.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Der er ét svar, men der er ligesom to niveauer i svaret. Jeg må sige, at jeg overordnet er ganske tilfreds med den samlede effekt af regeringens politik i forhold til alle danske regioner. Det var også det, jeg forsøgte at sige noget om til en start: at hele Danmark er præget af fremgang, af udvikling, af velstand, af håb i forhold til fremtiden. Det er sådan den generelle tendens i hele Danmark. Men det rokker så ikke ved, at vi fortsat har en udfordring i at sørge for, at vi får skabt en mere balanceret udvikling, og at de dele af Danmark, som har lidt mindre let ved tingene end det, der karakteriserer Danmark som sådan, nu kommer med i udviklingen.

Her kan man selvfølgelig ikke være tilfreds. Det er jo også derfor, at vi har taget en lang række initiativer: 98 nye store, stærke kommuner, der får et større ansvar for udvikling af erhvervs politik, kommer til at betyde noget. Jeg er meget glad for afstemningen på Lolland-Falster f.eks., for jeg tror, at der nu kommer to kommuner, som kan gøre noget mere, end hvis man havde fået en mere fragmenteret kommune-

struktur. Der kommer vækstfora, og hvad jeg ellers har været inde på. Det er jo virkemidler, der skal sørge for, at den lille tilfredshed, man kan have i dag i det her spørgsmål om den regionale balance, kan udvikle sig til at blive en endnu større tilfredshed.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Det fører mig så til at spørge ministeren om det, som jeg også spurgte Venstres ordfører om: Hvad er det for en kraft, som ministeren forestiller sig kommer via kommunalreformen og via, at man gør kommunerne større, som skulle indebære, at ligheden inden for de nye kommuner bliver større?

Man kunne jo meget vel have den opfattelse, at det bare betyder, at hvis det nu er et kraftcenter, der så får store landområder med, bliver kraftcenteret stærkere og stærkere, mens landområderne stort set bliver sat i den samme situation, hvor området får færre og færre servicefaciliteter osv. Det kan godt være sådan, at når man ser statistik på det herinde, ser det godt ud for kommunen, men det ændrer ikke ved, at vi stadig væk har en udkantsproblematik.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Vi skal bare passe på, og det er så måske det kloge i, at vi alligevel har delt debatten i dag op i tre debatter, at vi ikke forveksler regionalpolitik og landområdespolitik. Det er også det, der er problemet i de tal, der i øvrigt har været fremme, hvor man atomiserer det lidt for meget på landskabet.

I en regionalpolitisk sammenhæng er vi jo altså ikke på jagt efter fuldstændig ligeværd kommune for kommune eller postnummer for postnummer. Der handler det om, at der er nogle naturlige egne, nogle naturlige arbejdsmarkedsområder, som hænger sammen, og som samlet set er i udvikling. Så kan det godt være, at der for en tid er mere udvikling i Nakskov end i Maribo, og det er selvfølgelig rarest, hvis der var lige meget udvikling begge steder, men det er dog totalt set bedst, hvis der er udvikling overhovedet. Jeg er overbevist om, at det, at vi får stærkere og større kommuner, i sig selv kan bidrage til det, fordi vi får nogle mere kompetente kommuner, der har flere ressourcer også til at være i samspil med erhvervslivet.

Hvis vi tager Nakskov f.eks., har jeg i hvert fald tit og ofte historisk lagt øre til, at det har været en barriere for erhvervsudviklingen i Nakskov, at Nakskov Kommune stod alene med udfordringen, mens de, der egentlig havde glæde af udviklingen – dem på Lolland, længere øvre på Falster, oppe i den meget sydlige del af Sjælland – og som fik de positive effekter, ikke havde medansvaret for at planlægge udviklingen og finansiere udviklingen. Her tror jeg, at større kommuner med en større geografi, større robusthed økonomisk og fagligt skaber langt bedre muligheder for offentlig-privat samarbejde, bl.a. om at udvikle erhvervsområder, finde nicheområder etc.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så den sidste spørger, hr. Kristen Touborg.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Det er ganske kort. Jeg synes ikke helt, at ministeren fik svaret Dansk Folkepartis ordfører på spørgsmålet: Burde man ikke i redegørelsen have oplyst om, at man nu bruger en ny beregningsmetode, sådan at vi var blevet fri for den her misforståelse, der ifølge ministeren er tale om?

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nu tror jeg, at med den dagsorden, som Arbejderbevægelsens Erhvervsråd nu har båret ind i salen her og gennem måneder har forsøgt at sætte på den her sag på et fejlagtigt grundlag, ville vi næppe være sluppet for nogen misforståelse uanset hvad.

Kl. 12.55

Men man kan ikke sige, at vi har ændret opgørelsesmetode. Vi har år for år brugt Danmarks Statistiks sæsonkorrigerede og fejlrensede tal.

Det er det solide grundlag, der er gået igen og igen i de regionalpolitikken redegørelser, og så har vi år for år bragt en række oplysninger. Jeg tror, at det vil blive meget, meget omfangsrigt, hvis vi år for år så også skulle kigge i de gamle redegørelser og se på, at sidste år skrev vi noget mere om landbrugspolitik, men det er udgået i år, eller sidste år havde vi også en eller anden tabel, som er udgået i år.

Det, der er det afgørende her, er, at der er nogle tal, der er gået igen år for år for år, og det

er tallene fra Danmarks Statistik af de grunde, som jeg her har angivet.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg synes, at ministeren forsøger at snakke udenom, når det ligger klart, at der var et andet beregningsgrundlag sidste år, og når det ligger klart, at det her ikke udelukkende handler om Arbejdernes Erhvervsråd, men faktisk også handler om, at finansministeren har meldt ud, at man finder, at det er regulære tal, der er tale om fra Personalestyrelsen. Jeg synes godt, at ministeren kunne gå til biddet og erkende, at det ikke er ordentlig og reel information, man har givet.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jamen jeg erkender skam både det ene og det andet, hvis der er noget at erkende, og jeg er også mand for at sige undskyld, hvis der er noget at sige undskyld for. Men det er simpelt hen ikke korrekt at sige, at der er et andet beregningsgrundlag. Der er det samme beregningsgrundlag.

Der var sidste år nogle supplerende tal, som ikke er taget med, og jeg har meget klart nu gjort rede for, hvad det var for nogle problemstillinger, der var omkring de supplerende tal sidste år, som sådan set har skævvredet debatten i for årsmånederne. I øvrigt mens, men det har været et pudsigt tidsmæssigt sammenfald, regeringen forsøgte at genvinde vælgerne tillid.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Forespørgsel nr. F 4:

Forespørgsel til indenrigs- og sundhedsministeren:

»Hvad kan ministeren oplyse om regeringens initiativer til at styrke grundlaget for en bæredygtig udvikling af landdistrikterne, og hvordan mener regeringen at den nye kommunalreform vil sikre erhvervs- og befolkningsudviklingen i landdistrikterne?«

Af Kristen Touborg (SF), Pernille Vigsø Bagge (SF), Anne Baastrup (SF) og Ole Sohn (SF).